

NHỮNG DANH PHẠM THÁNH

 Cảm ơn anh, Anh Neville. Đây hầu như là một—một sự ngạc nhiên đối với tôi. Tôi đã không nghĩ là được có mặt ở đây ngày hôm nay. Nhưng, tối nay là tối lễ tiệc thánh, và tôi—và tôi nghĩ mình sẽ ghé xuống sáng nay. Và tôi đã gọi điện cho Anh Neville, và anh ấy nói, “Ồ, này, nếu anh đang xuống,” nói, “sao không chỉ giảng cho chúng tôi một chút ít?”

2 Và tôi nghĩ, ồ, nếu tôi đã xuống được, và điều đó có thể được, tôi sẽ không giảng, nhưng sẽ chỉ như nói chuyện với hội thánh một lát về những vấn đề mà, anh chị em biết đấy, mà tôi nghĩ sẽ làm cho hội thánh mạnh mẽ.

3 Chúng tôi vừa mới trở về từ chuyến—từ chuyến đi săn mùa thu của chúng tôi, các anh em và tôi, ở đây, và chúng tôi đã có một thì giờ hết sức thú vị. Chúng tôi—chúng tôi rất biết ơn, tất cả chúng tôi được đầy dẫy, và—và đã kiếm được con thú săn của chúng tôi mà chúng ta đang săn tìm. Và—và mục sư của chúng ta và tôi biết món thịt nai đó thì rất, rất ngon. Và vì vậy chúng tôi đã có một ít thịt nai ngon. Và tôi kiếm được một con gấu và hai con nai. Và chúng tôi trở về.

4 Và đây được cho là thì giờ mà tôi sẽ giảng về bảy Ấn cuối cùng đó. Và họ đã không làm cho hội thánh sẵn sàng. Và có điều gì đó, cản trở, mà đã gây ra điều đó. Mà, tôi nghĩ thành phố đang làm cho chúng ta một con đường lổm chổm, bởi vì không có đủ chỗ đậu xe cho số người mà chúng ta...mà nhà thờ sẽ chứa được.

5 Chúng ta muốn có một nhà thờ mới được dựng lên tại đây, và chúng ta đã có một phần lớn số tiền đã được hoạch định rồi, và—và để làm một—một nhà thờ lớn hơn. Nhưng khi chúng ta có những buổi nhóm này, chà, anh em hiểu điều gì xảy ra. Thật là điều đáng thương như vậy. Dân sự đứng quanh các bức tường, ở bên ngoài trong mưa, và—và—và thật là kinh khủng. Và thậm chí lời phê bình đến từ những người bạn của tôi. Nói, “Anh Branham, trông giống như họ...” Người bạn bác sĩ của tôi, đã nói,

“Trông có vẻ như anh đã có thể kiếm nơi nào đó.” Nói, “Tôi cảm thấy tiếc, khi họ có thể bỏ đi.”

6 Một y tá sống kế bên nhà tôi, đã nói, “Ồ, một buổi sáng tôi đi qua đó lúc năm giờ. Anh được cho là có mặt tại đó...” Và nói, “Dân sự đang tụ họp lại rồi chung quanh nhà thờ ở dưới đó, lúc năm giờ sáng. Anh đã có mặt tại đó lúc chín giờ ba mươi.” Vì vậy, đấy, và điều đó khiến cho nó khó khăn.

7 Và chúng ta muốn có một nhà thờ để có chỗ nào đó, và ở đó mọi người có thể ngồi xuống được. Và chúng ta nghĩ chúng ta đang sống trong những ngày sau rốt, tin điều đó. Mà ở đó sự... Chúng ta nên giảng dạy cho Hội thánh về—về—về những điều này, đang thành hình, những điều mà đã được nói tiên tri, một vài điều trong chúng, hàng ngàn năm rồi. Và trong ít nhất hai mươi lăm và ba mươi năm, ngay từ hội thánh này, điều đó đã được nói tiên tri, sẽ ứng nghiệm. Và bây giờ chúng ta có nó đang ứng nghiệm ngay. Vì vậy chúng ta nên làm mới lại những điều này, nhưng chúng ta không có đủ chỗ. Vì thế sáng nay...

8 Tôi đã gọi điện và làm các thứ, ngày hôm qua, và tôi đã có thêm một vài cuộc gọi nữa để gọi, chiều nay, và đại loại như vậy. Và rồi tôi đã có một số người muốn đến, một anh chàng trẻ tuổi đáng yêu, mà vừa bị suy sụp tinh thần, một anh em mục sư trong cánh đồng truyền giáo. Và nhiều người như thế, và một người anh em đến từ Na Uy. Và—và chúng tôi đã có buổi nói chuyện ngắn ở phòng phía sau. Và tôi đã nói, “Ồ, bây giờ, chúng ta sẽ cứ bước ra.”

9 Và Anh Neville nói, “Ồ, chúng ta sẽ đi ra và nói một vài lời để làm mạnh mẽ Hội thánh một chút.” Điều trước-...

10 Một trong những điều trước tiên mà tôi muốn nói. Tôi đã viết xuống một số điều trên giấy ở đây, mà, khi tôi đến với hội thánh, tôi đã muốn nói. Một điều tôi đã viết ở đây có liên quan về sự qua đời của Anh Taylor đầy ơn của chúng ta trong khi chúng tôi đi khỏi.

11 Anh Taylor đã đến với hội thánh này trong rất nhiều năm qua. Hết thảy chúng ta đã biết anh, tôi tin chắc vậy. Nhưng nếu có một vài người lạ ở đây, thì chính là quý ông lớn tuổi quý báu

ấy đã luôn luôn kiếm được cho quý vị một chỗ, để ngồi xuống. Anh Taylor, lần cuối tôi đã gặp anh bấy giờ, cho đến khi tôi thấy anh ấy một thanh niên, anh ấy đang đứng ở đó tại cửa cách đây khoảng ba hay bốn Chúa nhật. Anh ấy nói, “Anh Branham, tôi muốn có vài quyển sách. Tôi muốn phân phát những quyển sách này.” Vì thế chúng ta, anh ấy...

¹² Điều mà tôi hiểu, anh đã bị bệnh tiểu đường và bị hôn mê, và đã không...không biết anh đã bị bệnh tiểu đường. Và—và đã... Anh ấy đã qua đời. Anh ấy không bao giờ chết. Anh chỉ đi để ở với Chúa Jêsus.

¹³ Và anh là một người anh tuyệt vời, trung tín, luôn luôn nhớ đến những người khác. Và niềm vui của anh là cố gắng tìm cho người nào đó một chỗ để ngồi xuống, khi họ đến với hội thánh. Và anh em biết, có lẽ, khi chúng ta vượt qua Thanh chắn, chẳng tuyệt sao để thấy Anh Taylor tại đó, tìm cho chúng ta một chỗ để ngồi xuống, trên phía bên kia?

¹⁴ Tôi nghĩ, trong sự tưởng nhớ về Anh Taylor...Tôi đã không có mặt tại đây để nói điều đó với Anh Neville, tại tang lễ của anh ấy, nhưng tôi muốn nói một lời về những sự biết ơn sâu sắc của tôi, đối với người vợ góa của anh ấy. Chị Taylor, tôi cho rằng, có mặt tại nơi nào đó ở đây sáng nay, phước cho tấm lòng trung tín của chị!

¹⁵ Anh Taylor, ngày nọ anh ấy đã nói, “Hãy đến thăm tôi. Tôi có một cái hồ nhỏ được đào lên ở đó, bỏ một ít cá vào trong đó, để anh có thể đến và câu cá.” Luôn luôn quan tâm đến người khác. Và có Người nào đó đã quan tâm đến anh, đó là Đấng Christ, ban cho anh sự cứu rỗi.

¹⁶ Tôi nghĩ, tuy nhiên, khi hội thánh nhóm lại như một thân thể sáng nay, chúng ta hãy đứng với nhau, cúi đầu trước Đức Chúa Trời, trong sự tưởng niệm, mà hội thánh này dành cho anh.

¹⁷ Lạy Cha của chúng con ở trên Trời, chúng con như những con người sáng nay, và những—những người đến nơi thờ phượng này...Bàn tay vĩ đại của Ngài đã vận hành ở giữa vòng chúng con và đã cất đi từ giữa chúng con một trong những người anh em quý báu của chúng con mà chúng con yêu thương, và biết

rằng Ngài thật yêu thương anh. Và Ngài đã có một lý do cho tất cả điều này, Chúa ôi, hay là nó sẽ không đã xảy ra theo cách này, biết rằng Kinh Thánh của chúng con cho chúng con biết, rằng, “Mọi sự hiệp lại có ích cho những kẻ yêu mến Đức Chúa Trời.” Và anh đã vậy.

¹⁸ Và chúng con nhìn quanh, trong thế giới, và chúng con tìm thấy thiên nhiên trong mọi cách đang nói với chúng con, rằng một phần không thể giữ được anh, vì trên đất anh đã hầu việc mục đích mà Ngài đã sai anh đến đây để làm. Anh là một người anh em trung tín, tốt lành.

¹⁹ Chúng con thấy rằng trong đời sống của quần thể thực vật, và trong đời sống của mặt trời mà mọc lên vào buổi sáng để ban cho chúng con ánh sáng. Và vào giữa ngày nó trở nên ở tuổi trung niên. Và rồi chiều tối nó chết đi một lần nữa, chỉ mọc lên trở lại buổi sáng hôm sau, tươi mới và mới mẽ, bởi vì nó hầu việc mục đích của Đức Chúa Trời.

²⁰ Chúng con nhìn thấy những bông hoa khi chúng nở rộ và làm đẹp trái đất và trang hoàng những hội trường tang lễ, và những nơi đám cưới, và phục vụ mục đích; mở toang tấm lòng của nó và ban cho, một cách nhưng không, mật cho loài ong, và hương thơm cho khách bộ hành, vẻ đẹp cho người tìm kiếm. Ban cho tất cả những gì nó có, trong sự hầu việc cho Đức Chúa Trời, rồi nó cúi đầu bé nhỏ của mình. Nhưng khi mùa xuân đến gần, nó sống lại lần nữa, vì nó đã hầu việc mục đích của Đức Chúa Trời.

²¹ Rồi trong sự đối diện tất cả thiên nhiên, và Kinh Thánh, lời hứa, và Đức Thánh Linh, chúng con có thể vui mừng hơn hở trong lòng, biết rằng Anh Taylor của chúng con, cũng giống như vậy, Chúa ôi, đã hầu việc mục đích của Đức Chúa Trời. Và nói rằng anh sẽ không sống lại sẽ là chối bỏ Kinh Thánh của chúng con, Đức Chúa Trời của chúng con, và mọi điều mà Đức Chúa Trời đã ban cho chúng con để nhìn xem, để biết rằng có một sự sống lại. Vì vậy chúng con đang trông đợi thì giờ khi chúng con sẽ thấy anh ấy lại, khi ấy anh thì trẻ và mạnh khoẻ và không bao giờ bị đau ốm hay già cả nữa.

²² Xin ban phước cho người vợ quý báu của anh, bạn đồng hành trung thành đó của anh ấy. Thật chúng con sẽ nhớ đến họ, lâu, lạ

Chúa, khi chúng con nhìn thấy họ cùng nhau đi ra ngoài đến cái ao, và ngồi trên những chiếc ghế băng nhỏ ngoài đó, câu cá, và trò chuyện, và họ là những người yêu nhau chân thật biết bao.

²³ Và giờ này chúng con biết rằng có một Ngày vĩ đại đang đến, khi những vị anh hùng đức tin sẽ diễn hành dưới cung khải hoàn vĩ đại, và các Thiên sứ của...với những bài tụng ca sẽ ngập tràn không trung. Chúng con sẽ gặp lại họ trong nơi đó.

²⁴ Lạy Chúa, cho đến lúc đó, xin ban cho chúng con lòng can đảm. Xin ban phước cho chúng con và vừa giúp chúng con. Chúng con sẽ còn nhớ Anh Taylor lâu lắm, và mọi người mà đến với hội thánh này, trong khi anh ấy sẽ đứng tại cửa và tìm một chỗ cho người đến để nghe Lời Đức Chúa Trời, để ngồi xuống để dâng và nghỉ ngơi.

²⁵ Ngày kia khi anh đã đi qua, lạy Chúa, con đã cầu nguyện rằng Thiên sứ trưởng lớn của Đức Chúa Trời đã đứng đó tại cửa, cũng, để tìm cho anh một chỗ, Chúa ôi, và anh đã có thể ngồi xuống. Vì có lời được chép trong Kinh Thánh, “Ai thương xót sẽ nhận được sự thương xót.” Cho đến khi chúng con gặp anh ấy, Chúa ôi, xin cho những ký ức tiếp tục êm dịu trong tấm lòng của chúng con, cho đến ngày nào đó khi chúng con gặp lại trong Xứ khác. Chúng con cầu xin bấy nhiêu điều qua Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

²⁶ Anh ấy sẽ được nhớ đến lâu lắm giữa vòng chúng ta và giữa những người lạ, và đại loại như vậy, mà đến với hội thánh chúng ta, hay tòa nhà của chúng ta tại đây, để thờ phượng. Xin cho linh hồn của anh yên nghỉ trong sự bình an trước Đức Chúa Trời, cho đến Ngày đó.

²⁷ Ngày nào đó, mỗi người trong chúng ta, cũng sẽ đi, từng người một, cho đến lúc chúng ta ngã xuống ở một giai đoạn nào đó giống như thế. Bây giờ chúng ta hãy, trong lúc chúng ta còn có thì giờ, và có thể, chúng ta hãy tự chuẩn bị cho thì giờ đang đến đó; vì chúng ta không biết khi nào nó sẽ xảy ra. Chúng ta không biết ai sẽ đi kế tiếp. Chúng ta hãy sống như vậy, hầu cho vào mỗi ngày, hầu cho nếu nó sẽ đến vào lúc nào, điều đó sẽ xảy ra cho chúng ta, chúng ta sẽ sẵn sàng.

28 Bây giờ, tôi muốn có những thông báo. Bây giờ, chẳng bao lâu, có lẽ, có thể là, tôi chưa nói chuyện với các ủy viên ban trị sự kể từ khi trở lại, liên quan đến tình hình xây dựng nhà—nhà thờ tại đây, hay những gì chúng ta phải làm kế tiếp, việc có được nhà thờ của chúng ta để chúng ta có thể có buổi nhóm của mình. Sau đó tôi sẽ tiếp tục, xin lỗi, với—với Bảy Ấn, và rồi Bảy Bát thanh nộ, và nhiều điều mà chúng ta nên đi vào, ngay lập tức.

29 Và bây giờ, sáng Chúa nhật kế tiếp, tại đó, tôi sẽ có mặt tại Elizabethtown, Kentucky, với Anh L. G. Hoover, cho một—một buổi lễ cung hiến. Và đó là để cung hiến một đèn tạm mới, hay một đèn tạm mà họ đã mua tại Elizabethtown, Kentucky. Ngay dưới đường 62 cho tới khi anh em đến Elizabethtown, hay ngay xuống, tôi có ý nói, 31, hay dưới rào chắn để rẽ. Ngay ngã rẽ, đưa anh em đến Elizabethtown. Đi khoảng một giờ. Đi khoảng ba mươi lăm, bốn mươi dặm xuống đó. Tôi nghĩ, khoảng bốn mươi dặm, bởi đường...của 31, và khoảng ba mươi lăm dặm, hay gần như thế, theo đường khác, xuống bởi rào chắn rẽ. Nó ở trên Đường Mulberry.

30 Buổi lễ cung hiến. Anh Hoover sẽ có lớp trường Chúa nhật thường lệ vào mười giờ đúng. Và tôi sẽ giảng cho lễ cung hiến, từ mười một đến mười hai giờ, Chúa nhật sắp đến này, ngày mười một tháng Mười một.

31 Trên bảng thông báo ngoài đó, có mục—mục tin tức về việc ấy. Và nó sẽ là ở...Anh em có thể tìm được đường đi của mình từ ngay đó. Nó ở trên Đường Mulberry. Hay là họ—họ đưa ra bảng chỉ đường trên...Nó ở trên bảng thông báo ở ngoài đó ngay trước nhà thờ.

32 Rồi, vào—vào tháng Mười một ngày—ngày hai mươi hai, tôi—tôi thì có mặt tại Shreveport, Louisiana, ngày hai mươi hai, hai mươi ba, hai mươi bốn, hai mươi lăm, và—và hai mươi sáu. Năm ngày, tôi nghĩ, tại Shreveport, Louisiana, tại Đèn tạm Sự Sống. Đó là với Anh Moore. Họ đang kỷ niệm lễ hân hỉ vàng của họ. Ôn phước ngũ tuần giáng trên Shreveport, Louisiana, cách đây năm mươi năm, ngày hai mươi hai của tháng này. Năm mươi năm, sứ điệp ngũ tuần đầu tiên đã được rao giảng. Và đã giáng xuống, Đức Thánh Linh đã giáng lâm, tại Louisiana. Và họ đã có

buổi lễ kỷ niệm cho điều đó, và đây là lễ hân hỉ vàng. Và tôi sẽ giảng lễ hân hỉ này, năm đêm, với Anh Moore, tại Shreveport, Đền tạm Sự Sống.

³³ Anh em có những người bạn nào đến và ở quanh đó, ồ, mà anh em muốn viết thư mời, hay điều gì đó, sẽ vui mừng có họ đến dự. Và cứ nói cho họ về những buổi nhóm sắp đến.

³⁴ Và Đền tạm Sự Sống, nếu ai đã từng có mặt tại đó với Anh Moore, anh ấy là một người tuyệt vời. Và có một nhóm người tuyệt vời, những người miền Nam cao niên đó. Anh em thật khó có thể đánh được họ. Và vì vậy, Đền tạm Sự Sống, bất kỳ ai ở gần Shreveport đều có thể bảo cho anh em nơi nó ở đâu. Shreveport có khoảng hai trăm ngàn người. Và nó là một thành phố xinh đẹp, và nhiều chỗ ở. Vì thế...

³⁵ Và đền tạm đó là một đền tạm lớn, đền tạm rất rộng lớn. Nó có những cầu thang, và những lan can, và những tầng chính, và rồi một tầng bên kia đó. Và có thật nhiều phòng. Và thẳng ngang qua từ thính phòng thành phố có năm ngàn chỗ ngồi. Thật—thật giống như băng qua đường phố tại đây, đến thính phòng thành phố.

³⁶ Và Mục sư khả kính Jack T. Moore, hay—hay là cũng có mặt tại nhà thờ Đền tạm Sự Sống tại Shreveport, Louisiana. Điều đó bắt đầu vào ngày hai mươi hai. Đó sẽ là thứ Tư...thứ Năm tới Chúa nhật. Thứ Năm, thứ Sáu, thứ Bảy, Chúa nhật, bốn ngày thay vì năm. Tôi xin lỗi. Đó là ngày hai mươi hai, hai mươi ba, hai mươi bốn, và hai mươi lăm. Tôi nghĩ đó là cách như vậy, của—của tháng Mười Một.

³⁷ Và sau đó, chúng ta sẽ tìm ra sau đó những gì về, những gì chúng ta đã làm về hội thánh tại đây, tìm thấy hội thánh đã tiến triển như thế nào về việc xây dựng của nó. Các nhà thầu bảo chúng ta họ có thể bố trí đủ người trên đó, cho đến khoảng mười ngày họ hầu như có thể có được nó để chúng ta có thể đi dưới nó được, đấy, thật nhanh. Và họ chỉ đang chờ thành phố ký. Anh em biết, và chúng ta phải có rất nhiều chỗ đậu xe, và rất nhiều *điều này*. Và, ồ, chao ôi, đó là một đồng thủ tục rườm rà để đi vào, để bắt đầu xây dựng bất kỳ thứ gì. Nhưng tôi muốn đến với

hội thánh trước khi tôi quay trở lại với cánh đồng truyền giáo lần nữa.

³⁸ Bây giờ tôi đã có một cuộc gọi đến Tanganyika, Uganda, và qua đó. Joseph có những buổi nhóm được thiết lập để bắt đầu vào tháng Hai.

³⁹ Và ngày hôm qua, khi tôi đến, có một số anh em, và Chị Thoms và họ, từ hải ngoại, đã đến. Và đã có... Tôi nhận thấy một ghi chú nằm trên cửa của tôi, hay—hay là một lời mời từ một—một hiệp hội dưới Nam Phi. Vì vậy tôi đang viết thư cho họ, để thấy thật sự những gì có thể được thực hiện. Có lẽ, trong lúc tôi đi xa, tôi có thể tạt xuống thăm viếng dưới Nam Phi, có lẽ, vào cuối tháng Hai và tháng Ba, theo khoảng thời gian đó.

⁴⁰ Và chúng ta hy vọng dựng nên nhà thờ, để tôi có thể nói về những Thời đại Hội thánh này, trước—trước khi mùa đông đến, nếu có thể được. Nếu không, hay là khi tôi phải trở về từ trên đó, nếu Chúa Jêsus đến trở.

⁴¹ Hôm qua tôi đang lắng nghe khi tôi đang lấy, tôi tin đó là ngày hôm kia, về một cuộn băng. Tôi nghĩ mình đã nghe nó phát ở ngoài đây sáng nay. Người anh em miền Nam nào đó đã có... Mẹ anh đã đến với buổi nhóm. Bà bị ung độc trên vú, và bà đã bị phủ bóng sự chết. Và Đức Thánh Linh, trong một trong những buổi nhóm mới đây, tại Southern Pines, tôi tin là vậy, hay nơi nào đó, đã báo với bà, nói về ung độc của bà, và bà là ai, và bà đến từ đâu. Và nói bà có một người con trai mà đã sa ngã, và cậu ấy sắp bị tai nạn, và bị tội ngộ sát. Và toàn bộ những điều giống như thế. Và anh chàng này...

⁴² Tất cả đã xảy ra đúng cách đó. Và ung thư ác tính của bà ấy, hay khối u ác tính, thì đúng hơn, đã lia khỏi bà. Mà là, anh em biết, khối u ác tính là bệnh ung thư. Vậy thì nó—nó đã lia khỏi bà. Và chàng trai đã lâm cảnh ngộ sát, và mọi việc cứ theo cách mà Đức Thánh Linh đã nói điều đó. Và anh đã được dẫn dắt đến với Đấng Christ, trở lại lần nữa. Và anh đã thực hiện một cuộn băng về chuyện đó, và tôi—tôi đã nghe băng ghi âm. Anh em thích nghe người miền Nam lớn tuổi, thân mến đó nói chuyện không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Nói, “Dưới đây ở Bắc Carolin’er,” anh ấy nói.Ồ, tôi thật thích điều đó, những người dân cao niên

miền Nam. Và anh ấy đã...Chúa thật sự đã ban phước trên anh ấy. Anh ấy nói, “Tôi biết anh nói anh không rao giảng giáo lý, Anh Branham à; chỉ với hội chúng của anh mà thôi.” Nói, “Chúng tôi là một phần hội chúng của anh.” Vì vậy điều đó thật sắc sảo trong anh, để nói như thế.

43 Và bây giờ có một bức ảnh, tôi nghĩ, có lẽ, nó ở trên bảng thông báo sáng nay. Nếu không, Billy sẽ đặt nó lên đó. Nhiều lần nó đã được nói về, khi lần đầu tiên tôi bắt đầu giảng, mà họ đã bảo, “Anh Branham, anh cứ tưởng tượng, rằng anh nhìn thấy Ánh Sáng đó, Ánh Sáng đó.” Đó có thể là, hầu như...

44 Có thể là một vài người còn lại tại đây, những người kỳ cựu mà nhớ lại, trước khi những bức ảnh của Nó được chụp. Có anh em nào ở đây mà còn nhớ tôi nói điều đó, cách đây đã lâu không? Hãy nhìn. Chỉ khoảng bốn hay năm bàn tay. Chị Spencer ở đây, và Anh và Chị Slaughter, và—và một anh em ở đây, và một anh em ở đó. Chỉ còn lại có khoảng năm hay sáu người kỳ cựu.

45 Ồ, vậy thì, sau một thời gian ngắn, mắt cơ giới của máy chụp hình đó đã chụp tấm hình ấy. Vì vậy nó đã được đưa đến Washington, DC và đi qua những người xét nghiệm, và trở về, “Không phơi sáng gấp đôi vào hay điều gì cả.” Nói, “Ánh Sáng đã đập vào tụ kính.” Đó là George J. Lacy. Anh em đã có tên ông ấy ký rồi. Hiểu không?

46 Ồ, sau đó, nhiều lần anh em nghe, nhìn ra và bảo, “Có một cái bóng đen sẫm phủ trên người này. Nó đã phủ bóng sự chết.” Bao nhiêu người đã nghe tôi nói điều đó? [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.] Nhiều lần, đấy, nhiều lần. Ồ, thật tình cờ rằng máy ghi hình đã chụp được ảnh đó. Và vì vậy chúng ta đã có được ảnh đó ở đây.

47 Thiếu phụ mà đến với một chị em và đã bảo cho chị ấy, trong buổi nhóm tại—tại Carolina, nơi chúng ta đã có một buổi nhóm thật tuyệt vời như vậy tại Southern Pines. Và ở đó, thiếu phụ sắp chết với căn bệnh ung thư trên cả hai vú. Và các bác sĩ đã bó tay. Và thiếu phụ chỉ với tay và chụp bức hình của mình, ngay khi tôi bảo chị ấy chị ấy là ai, và chị từ đâu đến. Và tôi đã nói, “Có một cái bóng tối đen trên chị. Chị bị phủ bóng sự chết.” Và thiếu phụ

kia chụp ngay bức hình này. Và nó có ở đó trên mắt cơ giới của máy chụp hình, lấy được cái bóng của sự chết.

48 Nếu hết thấy anh chị em đã biết *Mười Điều Răn*, và đã thấy thiên sứ sự chết, cách mà cái bóng trông âm đạm, đen tối đó, nó đã quét qua như thế nào, nó ở trên bức ảnh này. Và tôi nghĩ nó ở trên bảng thông báo bây giờ. Nếu không có, thì Billy có thể nghe tôi, ồ, bảo cậu ấy dán nó lên bảng thông báo. Và nó có mũi tên chỉ tới người đó. Và người đó, cái bóng đã rời khỏi người phụ nữ, và đã được chữa lành bằng phép lạ. Nhưng giống như có một cái mũ trùm đầu, khói đen tụ lại quanh và trùm trên đầu thiếu phụ đó, và lơ lửng trên bệnh ung thư đó như thế, xuất phát từ đó. Dĩ nhiên, đó là cái bóng nơi mà sự chết, cũng đang tuôn đổ vào, từ bệnh ung thư.

49 Ồ, cho dầu anh em cố gắng bảo cho dân sự Lẽ thật nhiều thế nào đi nữa, vẫn có người nào đó sẽ nghi ngờ Nó không phải là Lẽ thật. Và nếu anh em luôn luôn nói ra Lẽ thật, thì anh em biết mình—mình đúng.

50 Tôi có một người bạn là một—một chủ trại nuôi súc vật, trên ở miền Tây. Và—và sở bảo trì đã trả khoảng bốn ngàn đô-la cho một máy xúc tuyết, để đếm đàn nai sừng tấm mà còn lại trong Thung lũng Troublesome. Ông Jeverez người ngồi ở đây trong nhà thờ, tôi đã dẫn dắt ông đến với Đấng Christ, một người vô tín hoàn toàn. Và anh em đã nghe tôi kể câu chuyện về chúng tôi lái xe với nhau. Và ông đã không tin điều gì cả ngoài những học thuyết của Darwin. “Và Con Trẻ đó, được sinh ra đồng trinh, là vô lý.” Và chúng tôi đã cắm trại đêm nọ ngay tại chỗ mà ông đã tin nhận Đấng Christ.

51 Và vì vậy nên người này đã bảo họ. Ông nói, “Này, các ông không phải mua xe ô tô đó, xe chạy bằng máy trên tuyết đó.” Nói, “Tôi sẽ nói cho các ông chính xác có bao nhiêu nai sừng tấm ở trên đó.” Nói, “Có mười chín con.” Nói, “Đã có hai mươi...Đã có hai mươi một con, và tôi đã giết hai trong chúng.” Và ông đang nói chuyện với người quản lý khu vực cấm săn bắn. Không được cho giết con nào ngoài một con. Vì thế ông bảo, “Có hai mươi một con, và tôi đã giết hai trong chúng. Còn lại mười chín.”

Và ông nói, “Vâng, Jeff à, tôi biết ông đã giết hai con trong số đó.”

Ông đáp, “Đúng.”

⁵² Ô, họ lấy xe chạy tuyết, đi lên đó, có mười chín đầu nai sừng tấm. Ông ấy nói, “Billy, cứ bảo cho một người sự thật; anh ta sẽ không chịu tin điều đó đâu.”

⁵³ Vì vậy đó gần như là cách nó xảy ra. Anh em có thể nói cho người ta Lẽ thật, và tuy nhiên họ...Đã có rất nhiều sự hiểu lầm và—và nói dối về các sự việc đến nỗi họ không tin rằng anh em đang nói ra Lẽ thật khi anh em bảo với họ Lẽ thật. Anh em hiểu không?

⁵⁴ Nhưng chúng ta thật biết ơn rằng chúng ta có một Cha trên Trời Đấng khẳng định Lẽ thật đó với một sự khẳng định. Nó là thật. Vậy thì nếu đây sẽ là những ngày cuối cùng của tôi trên đất, thì...thậm chí sự nghiên cứu khoa học và các bằng chứng đã chứng minh rằng tôi đã nói ra Sự thật về những sự việc này. Đúng vậy. Nó là Sự thật. Vậy nó sẽ chắc chắn là ở trên bảng thông báo. Billy, con có trong phòng đó phải không? Con có nó trong tay không, bức ảnh ấy? Và nếu con có, ồ, hãy mang nó ra đây, rồi con có thể đặt nó lên đây, họ có thể chắc chắn nhìn thấy nó. Ô, tôi không biết. Sẽ có một ánh sáng trên—trên tấm bảng.

⁵⁵ Và đây là bức—đây là bức ảnh ở ngay đây. Tôi đoán anh em không thể nhìn thấy nó. Nhưng ngay tại *đây* anh em có thể nhìn thấy bóng chết trùm đầu đó của sự chết ở trên đầu của người đàn bà đó. Và đây là lời tường thuật về nó sau *đây*, nơi mà người phụ nữ đã chụp tấm ảnh, và xem nó thực sự được tỏ cho thấy không. Và nó ở đó, trên—trên đó. Đó là cái bóng trùm đầu của sự chết.

⁵⁶ [Anh Branham nói với Anh Neville—Bt.] Thấy người đàn bà đó, một cái bóng ở ngay đó không?

Tôi đoán, anh đã nhìn thấy nó, Anh Neville, phải không?
[Anh Neville nói, “Vâng.”—Bt.] Ủ-m.

⁵⁷ Vậy, Bill chắc sẽ dán nó trên bảng thông báo, nếu con muốn, Billy. Hãy đến, lấy bức ảnh, và để nó quay đằng trước và dán nó trên tấm bảng, để mọi người có thể nhìn thấy nó khi họ đi ra.

Anh ấy hay Doc, một trong hai người. Bây giờ tôi nghĩ, có lẽ, nó có thể cho thấy đủ rõ để anh em có thể nhìn thấy nó được, nhưng kiểu hình như thế có quá nhiều bóng tối. Nhưng cậu ấy sẽ dán nó ra ngoài đó, để anh em có thể nhìn thấy nó, khi họ đi ra.

Bây giờ, hãy nhớ tất cả những lời thông báo.

⁵⁸ Và bây giờ, sáng nay, tôi nghĩ rằng có lẽ chúng ta sẽ nói một chút về điều gì đó để khích lệ hội thánh, điều gì đó mà sẽ cho anh em nhiều hơn...

⁵⁹ [Anh Doc Branham nói với Anh Branham, “Muốn có đèn đó không?”—Bt.] Nói gì hả? [“Muốn có đèn đó trên nó không?”] Vâng, Doc, nếu anh muốn. Nó có thể là tốt đấy.

⁶⁰ Tôi muốn sử dụng cái này ở đây. Tôi đã có...Vài người trong họ đã không lắp nó lên, cho tuần vừa rồi, vì vậy chúng ta nghĩ có thể rằng sẽ cho tốt hơn một chút trong ngày hôm nay. Tôi đã muốn nói chuyện về điều đó, bởi vì nó gắn liền với một—một giấc mơ một chị em đã có.

⁶¹ Tôi không biết Chị Shepherd có mặt trong nhà thờ sáng nay không. Đêm nọ tôi đã gặp chị. Và lần đầu tiên tôi đã gặp người phụ nữ đó, thực sự, tôi thậm chí đã không biết chị là ai. Phải không? Tôi đoán chị ấy thì không. Vâng, Chị có phiền không, có gì không phải không, nếu tôi đề cập đến giấc mơ đó, Chị Shepherd? Chị sẽ không phiền chứ, phải không chị? Được rồi. Điều đó được rồi.

Và trước khi chúng ta đến với điều đó, chúng ta hãy cúi đầu một lần nữa giờ này.

⁶² Lạy Cha Từ ái trên Trời, chúng con dâng lời ngợi khen Ngài vì tất cả sự nhơn từ và thương xót của Ngài. Và bây giờ, Chúa ôi, xin cho chúng con lắng lòng mình xuống, để chúng con có thể học Lời của Đức Chúa Trời hằng sống, khi Nó đến với chúng con qua khái tượng và được khẳng định bởi Đức Thánh Linh, được Kinh Thánh hỗ trợ. Vì vậy chúng con nguyện xin Ngài sẽ ban cho chúng con sự thông hiểu, để chúng con có thể biết điều gì để làm trong những ngày sau rốt này khi chúng con nhìn thấy những quyền lực gian ác đang đặt chung quanh chúng con lúc này. Trận chiến, trận chiến cuối cùng gần như sắp xảy ra. Lạy

Chúa, xin vùa giúp chúng con. Như những chiến binh thực sự, mạnh mẽ, xin cho chúng con giữ lấy thuẫn của Đức tin, với Lời của Đức Chúa Trời, thanh Gươm, và tiến về phía trước. Trong Danh Đức Chúa Jêsus. A-men.

⁶³ Bây giờ, nghĩ về việc di chuyển tới phía trước, một trận đánh, giống như một—một trận đánh đã được dàn trận, sẵn sàng để hành động, một—một trận đánh thực sự, để đánh trận với chiến trận đức tin.

⁶⁴ Chị Shepherd ở đây, và Anh Shepherd, là những người bạn rất đầy ơn của chúng ta, và là những người đến với đền tạm này. Và họ là những con cái quý báu của Đức Chúa Trời. Và—và Chị Shepherd này, khi tôi cầm lá thư của mình, loại mà Billy có thể trả lời, thật sự người nào đó nói, “Hãy gọi cho tôi thật nhiều những miếng vải cầu nguyện.” Và tôi cầu nguyện trên chúng. Anh ấy cứ trả lời lại cho họ. Nhưng khi nó là một lá thư cá nhân, tôi phải tự trả lời, anh em biết đó. Vì vậy tôi đã cầm lên thư cá nhân của tôi, và vì vậy tôi đem nó về nhà. Và tôi đang đọc trong đó, nó nói, “Từ Chị Shepherd.” Và đó là một giấc mơ mà chị đã có, cách—cách đây một vài tháng. Và chị đã không bao giờ có thể giải thích nó thật đúng cho đến cách đây hai hay ba Chúa nhật, khi tôi dạy về *Bảy Thời Đại Hội Thánh* này—này và—và bảy bông trái, Phi-e-rơ Nhì, cách mà nó lấy, Phi-e-rơ Nhì chương 1, “Thêm vào đức tin của chúng ta.” Hiểu không?

⁶⁵ Đầu tiên, về mặt nền tảng, là Đức tin. Thứ hai, thêm cho đức tin của anh em, sự nhân đức; thêm cho sự nhân đức của anh em, sự tri thức; thêm cho sự tri thức, sự tiết độ; thêm cho sự tiết độ, sự nhẫn nại; thêm cho sự nhẫn nại, sự tin kính; và thêm cho sự tin kính, tình yêu thương anh em, sự ân cần tử tế anh em; và rồi tình yêu thương, là tảng đá nấp. Bảy trong những điều đó. Bảy thời kỳ hội thánh, đây, và bảy ngôi sao của những thời kỳ hội thánh, và tất cả về điều đó thì được tôi luyện với nhau bởi Đức Thánh Linh.

⁶⁶ Vậy thì, đó là những gì phải có để trở nên một đầy tớ của Đấng Christ. Đấng Christ xây dựng Hội thánh của Ngài trong bảy thời đại hội thánh; Nàng Dâu của Ngài, một Người, một người nữ, Hội thánh. Bảy thời đại hội thánh thiết lập và tạo nên Nàng Dâu. Một

số ra từ trong thời đại *này*, và một số ra từ trong thời đại *đó*, và một số ra từ trong thời đại *đó*, và tất cả cùng với nhau, và hình thành nó giống như là một kim tự tháp.

67 Giống như Hê-nóc, người mà đã xây những kim tự tháp, mà chúng ta tin. Và tảng đá nắp đã không bao giờ được đẩy lên trên chúng, bởi vì hòn đá đỉnh đã bị chối bỏ. Và bây giờ chúng ta nhận lấy, không phải như là Giáo lý, nhưng như là để hiểu, chỉ dành cho hội thánh tại đây. Mà những điều này...

68 Đức Chúa Trời tạo nên chính Ngài hoàn hảo trong ba. Ngài làm chính Ngài hoàn hảo trong “Cha, Con, Thánh Linh,” ba chức vụ của một Đức Chúa Trời. Ngài tạo nên chính Ngài hoàn hảo trong “sự xưng công bình, sự nên thánh, phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh,” đến hoàn hảo, các công việc của ân điển. Ngài tạo nên chính Ngài hoàn hảo trong ba lần đến: lần đầu tiên, để chuộc Nàng Dâu của Ngài; lần thứ hai, để nhận Nàng Dâu của Ngài; lần thứ ba, trong Thiên hi niên với Nàng Dâu của Ngài. Và mọi sự được hoàn hảo trong những số ba. Và bảy là con số thờ phượng của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời được tôn thờ trong bảy, trọn vẹn, vậy thì đã hoàn hảo và đã trọn vẹn.

69 Và điều lạ là, không đưa điều này vào, nhưng chỉ để tỏ cho anh em thấy, con nai cuối cùng mà tôi sẵn được có năm đốm ở một bên và ba đốm trên phía kia; đấy, ân điển và sự hoàn hảo.

70 Bây giờ để ý điều này, Đấng Christ đó. Đức Chúa Trời đã viết ba quyển Kinh Thánh. Kinh Thánh đầu tiên là trên bầu trời, được gọi là hoàng đạo. Bây giờ, nếu anh em không biết Sách Gióp, cứ quên điều đó đi, vì, bởi vì Gióp là người giải thích nó, cách mà ông đã ngược lên nhìn và ông đã đặt tên cho những thiên thể đó trên bầu trời.

71 Và để ý, trong hoàng đạo, nó đã khởi đầu với cái gì? Điều đầu tiên trong hoàng đạo là trinh nữ. Điều cuối cùng trong hoàng đạo là sư tử Leo. Sự đến đầu tiên của Đấng Christ, qua trinh nữ. Sự Đến lần thứ hai, sư tử Leo, Sự tử của chi phái Giu-đa.

72 Sau đó Hê-nóc đã hoàn tất trong thời của mình, hay trở lại trong thời đại đó, kim tự tháp. Và nó sẽ... Dĩ nhiên, chúng ta không có thì giờ để lấy bối cảnh điều đó và tỏ cho thấy như thế

nào kim tự tháp đó đã đến qua những căn phòng và đại loại như vậy. Nó nói đúng ngay tới thời đại sau rốt bây giờ. Họ hiện ở trong phòng kín của nhà vua bây giờ, bởi sự đo lường. Nhưng hòn đá đỉnh chưa bao giờ được đặt trên kim tự tháp. Và điều đó thiết lập cách kiến trúc, hay—hay công trình thợ nề, hoàn hảo. Cho đến nỗi, thậm chí một...cái lưỡi dao lam mỏng dính nhỏ bé...Họ không biết cách nào người ta đã từng xây dựng nó, không hiểu được nó, có thể đã từng có lưỡi dao lam rạch dọc theo các bên chỗ mà vữa hồ đó nên có. Và không có chút vữa nào trong đó cả. Nó thật hoàn hảo, gắn vào với nhau.

73 Vì vậy đó là điều xảy ra khi Đấng Christ và Hội thánh trở nên một. Không có lớp vữa nào ở giữa. Không có bất kỳ điều gì ở giữa; chỉ Đức Chúa Trời và người đó. Đức Chúa Trời, Đấng Christ, và con người.

74 Bây giờ, nhưng, hòn đá đỉnh, họ đã không bao giờ tìm được nó. Anh em biết hòn Đá Góc mà họ có tại Anh quốc, để tấn phong cho những vị vua, hay để—để đội vương miện cho họ, và đại loại như vậy. Nhưng hòn đá đỉnh...

75 Để ý trên tờ giấy bạc đô-la của Mỹ. Anh em sẽ thấy nếu...trên tờ giấy bạc của Mỹ, ở một bên, phía bên trái. Là ấn chứng nước Mỹ, một chim ưng với...của những ngọn giáo trong tay mình, trên mặt thứ hai, đây được gọi là ấn chứng “của hiệp chủng quốc Hoa Kỳ.” Nhưng mặt kế bên là kim tự tháp và, trên đó, là một con mắt vĩ đại, và dưới đây nó nói, “Ấn chứng vĩ đại.” Tại sao nó sẽ là “Ấn chứng vĩ đại” trong quốc gia này, thậm chí trên ấn chứng của quốc gia chúng ta? Hiểu không?

76 Cho dù anh em từng làm điều gì đi nữa, Đức Chúa Trời khiến cho nó nói giống hệt như vậy. Hiểu không? Ngài khiến tội nhân nói về nó. Ngài khiến cho quốc gia nói về nó. Mọi điều phải nói về Ngài. Cho dù anh em—anh em muốn tin Nó hay không, Nó ở ngay tại đó.

77 Bây giờ, để ý, có một con mắt trong đó, mắt của Đức Chúa Trời. Và bởi vì rằng cái nắp đã không rời ra, Ấn Đỉnh đầu, bởi vì Nó đã bị chối bỏ, mà đó là Con Đức Chúa Trời; Đá Góc của tòa nhà, Ấn Đỉnh đầu của kim tự tháp, và tất cả điều này. Bây giờ—bây giờ, tôi thì...tôi không thích...

⁷⁸ Đôi khi họ thu băng những điều này, và phát nó ra giữa những anh em trong các hội thánh, của những hội thánh khác. Và khi họ làm điều đó, thì các anh em đôi khi có ấn tượng sai, rằng tôi đang nói điều gì đó về các anh em. Nhưng tôi không. Tôi...Nếu anh em có thể thật sự lắng nghe và hiểu, đấy, tôi không đang giảng chống lại anh em nào. Bởi vì, điều đó không thích hợp với anh em, để nói chống lại nhau. Chúng ta nên nói cho nhau, không chống lại nhau.

⁷⁹ Nhưng khi tôi giảng về tổ chức nào đó, giống như Trưởng Lão, Giám Lý, hay đại loại như vậy, họ bảo, “Xem đó, ông ta lại chống nó.” Tôi không chống anh em ở trong đó, hay chị em ở trong đó. Hệ thống mà đang chia rẽ tình anh em là những gì mà tôi giảng chống lại. Con cái của Đức Chúa Trời là một gia đình, và không phải—và không phải là những nhóm khác nhau.

⁸⁰ Và một số người trong họ nói, “Tôi sẽ không có gì liên quan với điều đó cả, bởi vì đó là Trưởng Lão. Và tôi là Giám Lý.” Hiểu không? Vậy thì, điều đó không phải. Hiểu không? Chính là hệ thống của tổ chức đó là điều phá vỡ tình anh em đó. Hiểu không?

⁸¹ Bây giờ, điều đó, giống như tôi đã nói, nếu anh em đang đi xuống dòng sông trong một con thuyền cũ kỹ trông tả tơi, đang cố gắng vượt thác, và tôi biết rằng thuyền đó sẽ không làm được, ồ, thế thì, tôi không đang gào thét, quở trách anh em. Tôi đang cố gắng lôi anh em ra khỏi con thuyền đó. Hiểu không? Bởi vì, đó là con thuyền mà sắp bị vỡ, và—và—và anh em sẽ bị để lại, trôi một mình, trong dòng nước. Vì vậy—vì vậy đó không phải là—không phải là anh em ở trong thuyền, nhưng tôi đang la hét với anh em để chỉ cho anh em thấy những gì sắp xảy ra.

⁸² Ồ, tất cả những hệ thống này, mà con người đã tạo nên trong thành tựu của họ phải vỡ tan đi. Đó là tất cả. Chúng phải đến... Chúng ta phải đến trong sự kết hiệp, với tình anh em. Đó là mục đích của đời tôi là cố gắng kết hiệp và không phải phá vỡ một tổ chức, nhưng để cho họ bỏ đi những ý riêng của mình, và là những anh em đối với mỗi Cơ-đốc nhân được tái sinh. Anh em hiểu không? Đó, đó là ý tưởng. Đó là chỗ mà tôi tranh đấu, ồ, vậy thì, nếu các anh em để ý điều đó. Tôi...

⁸³ Nhiều người trong anh em chúng ta, thậm chí trong hàng ngũ Phúc âm Toàn vẹn của chúng ta, họ không tin rằng những người Báp-tít và Giám Lý, và Lutheran và họ, có một cơ hội. Nhưng, bây giờ, họ có thể đúng. Nhưng tôi không đồng ý với điều đó. Tôi tin rằng thời đại ở đây, về Thời đại Lutheran, trong thời đại này ở đây mà đã được gọi, tôi tin, Thời đại Sạt-đe. Và rồi Thời đại Phi-la-đen-phi-a, cho những người Giám Lý. Và rồi Ngũ Tuần, Thời đại Lao-đi-xê. Tôi tin đó là những thời đại. Và Đức Chúa Trời, trong mỗi thời đại của những thời đại đó, đã lấy một dân được tuyển chọn. Và trong đó, như Hê-bơ-rơ 11 nói, rằng, “Ngoài chúng ta ra họ không được làm cho trọn vẹn.” Hiểu không? Nhưng bây giờ Hội thánh đã đến từ đây, đến trong một thiếu số luôn mọi lúc, cho đến khi Nó đi xuống trong thời đại Ngũ Tuần.

⁸⁴ Bây giờ, lý do tôi đang nói điều này, để anh em có thể có một ý tưởng về những gì mà người chị đã nằm mơ. Và giấc mơ của chị là sự so sánh chắc chắn với những gì tôi đang giảng dạy.

⁸⁵ Để ý ở đây bây giờ, bây giờ, tất cả những điều này mà Phi-e-rơ Nhất câu thứ sáu và câu thứ 7 nói với anh em, từ...bởi đức tin của anh em, đó là điều trước hết. Bây giờ, tôi nói rằng những người tuyên bố có những tính tốt này thậm chí không được sanh lại. Và tôi tin mình đã có một nhận xét thô lỗ và bảo, “Nó cũng giống như một chim sáo đen đang cố tự gắn những lông công vào chính mình, và tự làm cho mình thành một con công.” Nó không thể làm được điều đó. Phải là lông tự nhiên mọc từ chính nó. Bên trong nó phải mọc ra chiếc lông đó.

⁸⁶ Và luôn luôn, và tôi luôn luôn bị buộc tội về làm khó các chị em chúng ta, về chuyện để tóc ngắn, và trang điểm trên khắp mặt của họ, và thứ như thế. Tôi luôn luôn bị cáo buộc là làm khó các chị em chúng ta. Nó—nó không phải là tôi có điều gì chống lại điều đó. Tôi không nói người nữ không phải là một người tốt, rằng nàng là kẻ rong chơi trên phố nào đó hay điều gì đó. Đó không phải là thái độ của tôi. Nhưng, là đây, khi nàng đắp lên quá nhiều thứ nhân tạo lên phía bên ngoài, tỏ cho thấy có nhiều sự giả tạo bên trong, đấy, chỗ mà nên được đổ đầy với Đấng Christ. Bởi vì, về bề ngoài luôn luôn thể hiện những gì ở bên

trong. “Bởi những bông trái của họ các người biết họ.” Anh chị em hiểu không? Và nơi mà Đấng Christ nên ở trong đó, và quan tâm đến Đức Chúa Trời, và quan tâm đến những điều khác thay vì có quá nhiều vẻ loè loẹt giả tạo, và anh chị em biết, những cặp lông mày xanh, và nhìn không giống con người, và tất cả những thứ đó. Tôi thật sự không đi vì điều đó, và tôi cũng không tin Kinh Thánh làm như vậy, vì thế tôi thích sống đúng với những gì chúng ta có.

⁸⁷ Để ý, bây giờ, nếu như nàng không có móng tay nào, và muốn lấp một vài cái vào; nếu nàng không có chiếc răng nào, và cần một vài cái; không có một cánh tay, và chị em cần một cái; không có tóc, và chị em cần một ít tóc; chị em không có những thứ này, thì điều đó khác hẳn. Nhưng khi chị em nhổ những chiếc răng thực sự tốt của mình ra, bởi vì chúng thật không sáng như chúng nên có, thì chị em đã làm sai. Nếu chị em có mái tóc màu đỏ, và chị em muốn có màu đen, và chị em đi xuống đây và nhuộm đen, chỉ bởi vì; chị em đã làm sai. Vâng, tôi nghĩ vậy. Nhưng điều quan trọng...Không có lời Kinh Thánh nào cho điều đó cả. Chỉ, gióc tóc, có lời Kinh Thánh cho chỗ đó, vâng, có nhiều câu về điều đó, vậy thì chúng ta muốn chắc chắn rằng điều đó là đúng, bây giờ.

⁸⁸ Vậy thì, người chị của chúng ta, trong giấc mơ, chị ấy mơ thấy rằng chị ấy...Ồ, đầu tiên, chị bị quấy rầy. “Có ích gì việc cứ tiếp tục, và cố gắng để tranh đấu suốt đời, nếu Đức Chúa Trời đòi hỏi chúng ta nhận lãnh Đức Thánh Linh và chúng ta không có Nó?” Vậy thì, tôi không nghĩ...

⁸⁹ Họ có lẽ đang ghi âm điều này. Nhưng nếu họ không...Nếu họ làm vậy, nó chỉ dành cho một mình hội thánh. Hiểu không? Bây giờ, và nếu anh em nào đó sẽ nắm giữ được điều này, và anh em nghe tiếng nói của tôi, thưa anh em, về điều này, hãy nhớ, tôi chỉ đang dạy cho hội thánh của tôi. Các anh em luôn luôn, trước hội chúng của anh em, hãy kiểm tra các—các cuộn băng, và nếu anh em không muốn hội chúng của mình nghe chúng, thì đừng để cho họ nghe chúng. Nhưng tôi chỉ đang cố gắng nói cho nhóm nhỏ này tại đây, mà—mà Anh Neville và tôi, bởi Đức Thánh Linh, đang cố gắng để—để chặn bầy và dạy dỗ họ.

⁹⁰ Bây giờ, có một số trong những điều này anh em có thể cực kỳ bất đồng. Vậy nếu có, cũng giống như tôi luôn luôn đã nói về việc ăn gà chiên, “Khi anh em ăn nhằm phải xương, anh em đừng ném con gà đi. Anh em ném xương thôi.” Vậy luôn làm thế. “Đang ăn bánh nhân dâu tây, và anh em đụng phải một hạt, anh em sẽ không ném chiếc bánh đi. Anh em chỉ ném hạt mà thôi.” Vì vậy anh em làm điều giống như thế trong việc lắng nghe điều này.

⁹¹ Bây giờ, tôi—tôi tin rằng—ràng lý—lý do mà có quá nhiều sự lộn xộn ngày hôm nay, về Đức Thánh Linh, nó không được dạy một cách chính xác. Tôi tin rằng phép báp-têm được giảng dạy... và chỉ nói “phép báp-têm.”

⁹² Nhưng rồi giống như anh em nói “xe ô tô.” Nhưng bây giờ tôi đã có nhiều bộ phận cơ giới trong nhà thờ này, và tôi không biết một điều gì về nó. Vậy nếu tôi có mắc lỗi, thưa các anh em, tôi thì...Hãy nhớ, tôi không phải là thợ cơ khí. Phải có những cuộn xoắn, và những phích cắm, và những múi nối, và các van, và mọi thứ khác, để tạo nên chiếc ô tô.

⁹³ Và khi anh em nói về phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, có thật nhiều điều đi với điều Đó. Hử? Hiểu không? Có thật nhiều điều đi với điều Đó. Và đây là những gì tôi nghĩ rằng Đức Chúa Trời đang chứng minh: Đức Thánh Linh thì ở tại đây. Hiểu không?

⁹⁴ Bây giờ, Phi-e-rơ nói, đầu tiên, “Đức tin.” Bây giờ hãy quan sát nó thật kỹ nào. Chúng ta sẽ dạy điều này trong một vài phút. Đức tin, bây giờ, là điều đầu tiên của anh em. Và thêm vào đức tin của anh em, lòng nhơn đức; thêm vào lòng nhơn đức của anh em, sự hiểu biết; thêm vào sự hiểu biết của anh em, sự tiết độ; thêm vào sự tiết độ của anh em, sự kiên nhẫn; thêm vào sự kiên nhẫn của anh em, sự tin kính; thêm vào sự tin kính của anh em, tình yêu thương anh em, sự tử tế anh em; và rồi tình yêu thương. Và ai cũng biết rằng tình yêu thương là Đức Chúa Trời. “Đức Chúa Trời là tình yêu thương.” Hiểu không?

⁹⁵ Vậy thì, mà rồi, từ điều này, và rồi mang điều này vào bảy thời đại hội thánh. Đức Chúa Trời đang xây dựng, trong bảy thời đại hội thánh, một Nàng Dâu cho Đấng Christ; qua Phi-la-đen-phi-a, Thi-a-ti-rơ, và Bẹt-găm, và Si-mi-ệc-nơ, và Ê-phê-sô. Một thời đại

hội thánh, mà Chúa Jêsus đã phán, “Nếu—nếu Chàng Rê đến vào canh đầu tiên hay canh thứ bảy, tất cả những nữ đồng trinh này thức dậy.” Họ đã thức dậy. Họ đã thức dậy, những nữ đồng trinh của Ê-phê-sô, Si-mi-êc-nơ, Bết-gãm, Thi-a-ti-rơ, Sạt-đe, Phi-la-đen-phi-a, và Lao-đi-xê. Anh em có để ý điều đó không? Đó là thời đại hội thánh thứ bảy, mà khi Ngài đã đến và đánh thức những nữ đồng trinh đang ngủ đó. Để mang họ suốt con đường quay trở lại xuống *đây*. Hiểu không? Vì, trong điều này, xuyên qua các năm, các thời đại, Ngài đã xây dựng một Nàng Dâu, đã sinh ra một Nàng Dâu, đã sanh ra một Nàng Dâu trên đất cho Đấng Christ. Và cũng giống như cách mà Ngài đã sanh ra Nàng Dâu này, Ngài đã sanh ra những cá nhân.

⁹⁶ Bây giờ tôi đang lấy bối cảnh cho điều này, để anh em sẽ thấy khi giấc mơ của người chị em đang được kể lại.

⁹⁷ Bây giờ, những điều này ở đây tuyệt đối phải có trong Cơ-đốc nhân trước khi Đức Thánh Linh từng ấn chứng cho họ, trước khi điều này giáng xuống ở trên đỉnh và tạo nên một đơn vị trọn vẹn.

⁹⁸ Bây giờ, giấc mơ của người chị chúng ta bây giờ. Chị đã lo lắng chị đã có Đức Thánh Linh hay không, khi chị nằm xuống trên tấm nệm gấp đôi nơi mà chồng chị đang đọc báo. Và chị có những đứa con nhỏ, như tôi có, và chúng luôn luôn làm ồn và các thứ. Và vì vậy, trong nệm này, chị đã ngủ thiếp trong chừng mười, hay mười lăm phút. Và chị đã mơ. Và chị đã không bao giờ có thể hiểu được nó, hay hiểu được nó hết thảy với nhau, từ cách đây một năm nay, hầu như vậy, cho đến khi Sứ điệp này đã được giảng dạy. Rồi, trong khi tôi đang giảng dạy Nó, tất cả đến trở lại với chị. Và chị đã mơ rằng mình đang cầu nguyện.

⁹⁹ Chị đang đi trên sàn nhà, thoạt đầu, trước khi chị mơ, và đang vịn tay, và đang suy nghĩ, “Lạy Chúa, con đã có Đức Thánh Linh chưa? Ngài có thể chứng minh cho con không. Có người nói, ‘Bởi vì rằng—rằng tôi đã la lớn.’ Hay có người nói, ‘Bởi vì tôi đã nói tiếng lạ.’ Và chúng con tin vào tất cả điều đó. Nhưng con đã thực sự có Nó chưa?”

¹⁰⁰ Tôi tin trong tất cả những điều đó, những đức tính tốt đó, nói tiếng lạ, và la lớn, và tất cả các loại biểu hiện. Tôi tin vào từng chút của điều đó. Nhưng nếu nó ở đó mà không có *Đây*, thì có

điều gì đó sai trật. Hiểu không? Vậy thì, đấy, anh em thấy, anh—anh em có một cái vỏ bọc ngoài. Để ý.

101 Và chị đã lo lắng về điều đó, vì vậy chị cứ nằm xuống ngang qua tấm nệm mà chõng chị đang đọc, và chị ngủ thiếp đi.

102 Và chị mơ thấy mình ở trên một ngọn núi. Và trong núi này, tốt nhất...Tôi không có tờ báo trước mặt tôi, nhưng tôi nghĩ nó giống như thế này. Chị mơ thấy rằng chị đã thấy một—một hộp đá, giống—giống như một—một cái khung đúc, đặt ngay trên đỉnh núi này. Và chõng chị ở ngay đằng sau chị. Và chị nhìn thấy một người đàn ông to lớn đang đứng đó, mặc bộ đồ lao động, các ống tay áo được xắn lên, tát loại nước tinh khiết nhất mà chị đã từng thấy, và đổ vào trong chiếc hộp này, chiếc hộp đá này đang đặt trên đỉnh núi. Và hộp đá sẽ không giữ nước lại. Và nước đã chảy ngay ra khỏi đó, và cứ làm sôi lên tất cả các thứ rác rưởi và củi, và mọi thứ trong đó, và sôi sùng sục và tuôn chảy xuống ngọn núi. Và nó đã chảy tràn trên đôi chân của chị, và chị đang đứng ngay trong thứ đó, chỉ nó không dính vào chị.

103 Và—và rồi chị hỏi tại sao cái hộp đã không giữ nước lại, và người đàn ông trả lời, “Đó không phải là nước. Đó là Đức Thánh Linh, và,” nói, “không có điều gì sẽ giữ Nó được.” Và nói, rồi ông ta quay trở lại và lấy một cái xô lớn khác, và nó đựng đầy mật, và đổ mật vào đó, nói, “Bây giờ nó sẽ giữ lại cái này.” Và chị nghĩ rằng cái hộp đó, là một hộp đá, sẽ vỡ tung ra và làm tràn mật, nhưng nó không vỡ. Cuối cùng nó đã dính lại với nhau và giữ lại nó.

104 Chị quay lại và đi xuống núi. Đang lúc đi xuống núi, chị đã dừng lại tại chân núi và nhìn lại. Chị nhìn thấy năm dòng suối nước tinh khiết này, trong như pha-lê, không bị nhiễm bẩn bởi các thứ mà nó chảy xuyên qua, vẫn còn tinh khiết và trong sạch, chảy ào ạt. Sau đó nó chảy chậm lại. Rồi, gần như kiệt đi, và chị đang tự hỏi liệu nó có bao giờ chảy đến được chân núi không, năm dòng suối. Và chị đã thức giấc.

105 Tôi nghĩ đó là gần đúng với giấc mơ, phải không, Chị Shepherd?

106 Bây giờ, ngay lúc tôi cầm lá thư lên và mở nó ra, trước khi tôi đọc nó, tôi đã nhìn thấy giấc mơ của chị.

107 Đó là cách mà những giấc mơ được thông giải. Bây giờ, nhiều người trong các anh em đã đến với tôi với những giấc mơ, và— và nói mọi việc với tôi về giấc mơ. Tôi bảo, “Đợi một chút. Anh em không bao giờ kể nó hết đâu.” Hiểu không? Và trở lại và đưa nó ra. Rồi nếu anh em không thể kể được những gì anh em đã mơ, làm thế nào anh em biết sự thông giải đúng hay không? Hiểu không? Anh em phải, anh em phải thấy giấc mơ. Một khả tượng phải tỏ cho thấy giấc mơ. Và khi anh em thấy giấc mơ mà người đó đã mơ, và có thể bảo cho họ trước khi họ kể cho anh em, thế thì anh em biết sự thông giải.

108 Ồ, tôi tin điều ấy, cũng, ở trong Kinh Thánh, Đa-ni-ên, một lần. Chẳng đúng thế sao? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Nói...Đúng thế. Tôi tin tôi chỉ tình cờ nghĩ về điều đó lúc ấy. Hiểu không?

109 Nhưng anh em luôn luôn thấy giấc mơ, bây giờ, nếu lời thông giải là đúng. Một người bắt đầu kể cho anh em một giấc mơ, anh em có thể chỉ ngăn họ lại, nói, “Hãy đợi một phút. Và nó đã *như vậy như vậy*. Nó đã *như vậy như vậy*, cộng thêm *như vậy như vậy*.”

Và sau đó anh em nói, “Điều đó hoàn toàn đúng.” Hiểu không?

110 Ngày nọ, một người, đang cố gắng kể cho tôi một giấc mơ mà người ấy đã mơ. Anh ta nói, “Ồ,” anh ta nói...

Tôi nói, “Này, người anh em, sao anh bỏ phần khác đó?”

Anh ta nói, “Phần khác nào ạ?”

111 Tôi nói, “Anh đã mơ rằng anh đã ném một tảng đá lên không trung, và tôi đã bắn vào đá đó và ít mảnh đã bay vào mắt tôi.”

112 Anh ấy nói, “Điều đó hoàn toàn là sự thật, Anh Branham à.” Và họ vừa mới lấy ra phần cuối của giấc mơ, ngày hôm qua. Ừ-m.

113 Vậy cứ coi đó. Hiểu không? Anh em hiểu không? Tại sao? Anh em không kể sự thật của nó, nhưng, anh em thấy, Nó luôn luôn khả thị lại, những gì trước đó, nói cho anh em giấc mơ của mình, điều mà anh em đã mơ. Thế thì anh em biết nó đúng.

114 Bây giờ, đây là sự thông giải về giấc mơ của chị. Chị đã bối rối về Đức Thánh Linh. Bây giờ, đến mức mà chị đã thấy cái hộp trên đỉnh núi, là đá. Hộp đá, là đá, “sự xưng tội.” Bây giờ, giống

như Chúa Jêsus đã nói trong Kinh Thánh. Ngài phán, Phi-e-rơ đã nói... “Ai,” Chúa Jêsus phán, “người ta nói Ta, Con người, là ai?”

“Người ta nói Ngài là ‘Ê-li,’ và ‘Môi-se,’ và đại loại như vậy.”

Và Ngài phán, “Nhưng các ngươi nói Ta là Ai?”

Ông thưa, “Ngài là Đấng Christ, Con của Đức Chúa Trời hằng sống.”

115 Bây giờ, một số người nói bây giờ, giáo hội Công giáo nói, giáo hội Công giáo Rô-ma nói, rằng của Ngài... “Đá là gì, mà Chúa Jêsus đã nói, ‘Trên đá này Ta sẽ xây Hội thánh Ta, và các cửa âm phủ sẽ không thắng được Nó.’” Họ bảo, “Đó là trên Phi-e-rơ. Và Phi-e-rơ là đá đó, vì *Phi-e-rơ* có nghĩa là ‘đá nhỏ.’ ‘Trên đá nhỏ này Ta sẽ xây Hội thánh của Ta.’” Và trên Phi-e-rơ, họ, sự kể vị chức sứ đồ, họ đã xây dựng giáo hội.

116 Rồi giáo hội Tin Lành nói, “Điều đó sai. Điều đó, ấy là trên chính Ngài mà Ngài đã xây dựng Hội thánh.”

117 Bây giờ, không phải là bất đồng, nhưng, tôi, theo cách tôi nhìn nhận nó, cả hai đều sai. Bởi vì, Ngài đã không bao giờ xây Nó trên Phi-e-rơ, Ngài cũng đã không xây dựng Nó trên chính Ngài, nhưng chính là trên sự khải thị của Phi-e-rơ về Ngài là Ai. Hiểu không?

“Còn người ta nói Ta, Con người là Ai?”

“Ngài là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời hằng sống.”

118 “Phước cho ngươi, hỡi Si-môn, con của Giô-na. Thịt và huyết đã không khải thị điều này cho ngươi,” thần học viện nào đó, đấy, “nhưng Cha Ta mà ở trên Trời đã khải thị cho ngươi. Ngươi là Phi-e-rơ. Trên đá này của sự xưng tội, trên sự khải thị này, Ta sẽ xây dựng Hội thánh Ta.”

119 Và điều đó đã có, mỗi thời đại hội thánh đã có vàng đá xưng tội ấy, cho đến sự vàng đá xưng tội này của Lao-đi-xê.

120 Và, bây giờ, anh em không thể tạo nên một giáo hội thánh khiết. Không có chuyện như giáo hội thánh khiết hay một tổ chức thánh khiết. Đức Thánh Linh có thể được rao giảng trong đó, nhưng ở trong đó anh em tìm thấy cả tốt và xấu, nổi loạn, lãnh đạm, và mọi thứ khác. Vì vậy một tổ chức sẽ không nắm

giữ được. Anh em không thể nói, “Chúng tôi đã có Nó rồi. Không một ai trong những người còn lại trong họ có Nó.” Không, thưa quý vị. Đức Thánh Linh được tuôn đổ trên những cá nhân. Đó là cá nhân.

¹²¹ Vì vậy, cho nên, tảng đá, ngày sau cùng này, Hội thánh ngũ tuần mà đã nhận lãnh Đức Thánh Linh, họ đã có thuở ban đầu. Hết thầy qua suốt những thời đại, họ nhận lãnh Đức Thánh Linh, nhưng không ở trong mức độ mà họ có Nó bây giờ, bởi vì đó là sự khôi phục của thuở ban đầu. Như chúng ta lấy ví dụ những chân đèn, An-pha và Ô-mê-ga, cách họ đã thấp ngọn nến đầu tiên như thế nào; nó đã bốc lên càng lúc càng cao, và trở nên càng lúc càng mờ dần; rồi trở lại lần nữa. Hiểu không? Đầu tiên và cuối cùng, và đại loại như vậy.

¹²² Bây giờ, nhưng trong thời đại hội thánh này, Sứ điệp đang được đổ tràn vào hội thánh. Nhưng thân thể hội thánh, chính nó, với nhau giống như...

¹²³ Đèn tạm này, chúng ta sẽ nói. (Đó là nơi chị ấy đến với hội thánh.) Đèn tạm này không phải đèn tạm Thánh Linh. Không có chuyện như thế. Các cá nhân mà đi vào trong hội thánh này là những đèn tạm Thánh Linh. Họ là những đèn tạm mà chứa đựng Thánh Linh, nhưng không phải nhà thờ trong thân thể, một nhóm. Do đó, Nó chảy ra.

¹²⁴ Nhưng, điều gì, người đàn ông này mà đang đổ nước, sứ giả cho hội thánh, đang tuôn đổ Sứ điệp vào trong hội thánh, nhưng dòng nước đang làm gì? Nó đang đun sôi tất cả những rác rưởi mà có ở trong nó. Đó là những gì Thánh Linh thực hiện, đun sôi nó lên, bây giờ.

¹²⁵ Vậy thì, mặt đại diện tình yêu thương anh em, sự tử tế anh em, mà là thời đại này. Tôi vừa nói xuyên suốt, đấy, về lòng tử tế anh em, thời đại mà chúng ta sống trong bây giờ.

¹²⁶ Bây giờ, anh em có thể nói, “Nhìn này, tôi—tôi—tôi chắc không ưa Anh Neville.” Hay là, “Tôi chắc không ưa Anh Jones. Tôi không thích Anh *A gì đó*,” và điều gì đó như thế. Nhưng chỉ để cho điều gì đó xảy đến với anh ta, thưa anh em, lòng của anh em tan vỡ. Nó thật sự gần như đã giết chết anh em. Hiểu không? Chúng

ta có thể nhận lấy được lòng tử tế anh em và cảm xúc dành cho nhau. Hiểu không? Nhưng để duy trì trong một nhóm người...

¹²⁷ Tại sao anh em quan tâm người anh em đó? Bởi vì anh em đã bẻ bánh với anh ta tại bàn thờ ở đây, như anh em sẽ làm tối nay. Anh em thông công với anh ta. Anh em bắt tay với anh ta. Anh em thờ phượng với anh ta. Anh ta là người anh em của anh em. Và anh ta có thể làm điều gì đó trong xác thịt, mà anh em sẽ không đồng ý với, bởi vì anh em hầu như chỉ ở lại, (điều mà anh em không nên làm), song né tránh anh ta một chút. Nhưng trong đáy lòng của anh em, nếu có điều gì đó đã xảy ra cho người anh em đó, nó sẽ gần như giết chết anh em, hay chị em đó.

¹²⁸ Tôi—tôi là người già rồi. Tôi đã một thời trẻ trung, và bây giờ tôi già. Tôi đã nhìn thấy nó, qua suốt thời đại, làm điều đó. Nghe người ta nói, “Tôi thật sự sẽ không liên quan gì nữa với ông ta.” Và điều gì đó xảy đến với con người ấy, nó gần như giết chết anh ta. Anh ta nghĩ, “Ôi Chúa, con đã để cho người anh em quý báu của con đi, mà không làm bạn với anh ấy.” Anh em hiểu không? Hiểu không? Hiểu không? Nó là tình yêu thương anh em. Nó giống như không dính lại, nhưng nó thật có dính lại. Mật ong, nó làm dính lại.

¹²⁹ Lúc ấy, đến mức mà chị đến từ đó, xuống đồi, tới chân đồi, bấy giờ, dòng nước vinh hiển này đang sôi trào trên những ngọn đồi, trong năm dòng suối. Vậy thì, năm là số của ân điển; J-e-s-u-s, f-a-i-t-h, g-r-a-c-e. Hiểu không? Năm là con số của ân điển. Năm dòng suối đang tuôn đổ từ trên đây tại máng xối, xuống qua đây.

¹³⁰ Mỗi một trong những thời đại này đã có tảng đá xưng nhận tội ấy. Các vị thánh đang ngủ yên, đang chờ đợi, chờ đợi, chờ đợi, chờ đợi, đây, cho đến thời đại này. Nhưng chẳng bao lâu Đức Thánh Linh, được tuôn đổ ra từ Đấng Christ, sẽ đến và sẽ ấn chứng trên Hội thánh. Sau đó Hội thánh sẽ được cất lên. Nó sẽ là đơn vị trọn vẹn của Đức Chúa Trời, một Nàng Dâu cho Đấng Christ, người sẽ là Đầu nhứt của tất cả mọi sự. Anh chị em có theo kịp tôi lúc này không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

¹³¹ Bấy giờ, chị ấy đang tự hỏi. Bấy giờ, trong giấc mơ của mình, chị đang tự hỏi, “Liệu dòng suối nhỏ bé này... Liệu dòng suối nhỏ

bé này có từng chảy được đến chân núi không?” Hiếu không? Nó đang cạn khô đi. Vậy thì, là điều đó, chính chị ấy. Bây giờ đây là những gì tôi muốn anh em hiểu lúc này. Chính chị đang tự hỏi về bản thân riêng chị. Chị ấy đã “có Đức Thánh Linh không?”

¹³² Bây giờ, tôi đã tránh né nói điều này, cách đây một vài ngày, nghĩ rằng hội thánh sẽ đủ thuộc linh để nắm bắt điều đó. Và có lẽ tôi nên tắt bằng ghi âm này ngay bây giờ, nhưng bởi vì tôi không muốn nó truyền ra giữa vòng các anh em. Nhưng anh em có thể nói tiếng lạ, anh em có thể la lớn, anh em có thể nhảy, anh em có thể đuối ra các quỹ, làm bất kỳ điều gì anh em muốn, mà vẫn không có Đức Thánh Linh.

¹³³ Các môn đồ há chẳng quay trở về, mừng rỡ và la lớn vì các quỹ đã đầu phục họ, và Chúa Jêsus...ngay giữa họ là Giu-đa? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

¹³⁴ Chúa Jêsus há đã chẳng nói, “Trong ngày đó,” khi Ngài đến, rằng, “nhiều kẻ sẽ đến cùng Ta và thưa, ‘Lạy Chúa, tôi há đã không đuối ra các quỹ, và nhơn Danh Ngài đã làm những công việc quyền năng sao?’ Và Ta sẽ phán, ‘Hãy lui ra khỏi Ta, các người những kẻ làm công gian ác. Ta không biết các người.’” Những điều đó không phải là những dấu chỉ của Đức Thánh Linh.

“Bởi bông trái của họ các người sẽ biết họ.”

¹³⁵ Vậy thì anh em nói, “Anh Branham, chúng tôi, chúng tôi có nên nói tiếng lạ không?” Tất nhiên là được. Đó là các ân tứ của Đức Chúa Trời. Nhưng những ân tứ đó của Đức Chúa Trời, mà không có những tính tốt này ở trong họ, chỉ tạo nên có vấp phạm cho người không tin. Điều đó không được Đức Chúa Trời chấp nhận.

¹³⁶ Đây phải là trước tiên. Và khi anh em có đức tin, lòng nhơn đức, tri thức, sự tiết độ, sự kiên nhẫn, sự tin kính, và tình yêu thương anh em, thì Đức Thánh Linh giáng xuống và đóng ấn chứng cho anh em như một đơn vị, cũng giống như Ngài ấn chứng cho các thời đại hội thánh như một đơn vị. Cách mà Ngài tạo nên Nàng Dâu của Ngài là cách mà Ngài tạo nên cá nhân của Ngài; được tạo nên từ cùng một vật liệu, giống như Ê-va được

tạo nên từ trong A-đam, một xương sườn từ bên hông. Ở đây là những điều mà anh em phải có trước hết. Anh em không thể giả mạo chúng được. Anh em không thể bắt chước chúng được. Chúng phải được Đức Chúa Trời-sai đến và được Ngài-sinh ra. Sự bắt chước chỉ gây nên sự lộn xộn.

137 Nó cũng giống như tôi đã nói. Anh em có thể tưởng tượng nhìn thấy một con diều hâu đang đậu ở đó với lông bờ câu gắn vào trong cặp cánh của nó, nói, “Xem này, tôi là bờ câu!” Nó không phải là bờ câu. Nó là kên kên, diều hâu. Anh em có thể tưởng tượng chim sáo đen với chiếc lông công trong cặp cánh của mình, và nói, “Xem này!”? Đó là thứ gì đó mà nó dán vào.

138 Nhưng nó phải đến từ bên trong ra ngoài, và nó sản sinh Cơ-đốc giáo; Đức Chúa Trời, bởi quyền phép của Đức Thánh Linh!

139 Người chị của chúng ta đã để chân mình bị ướt khi chị ấy đi đến chân núi. Hết thủy chúng ta biết Chị Shepherd có lòng từ thiện. Nhà chị luôn mở cửa. Chị và anh, tôi không quan tâm nếu đó là một kẻ lừa biếng, kẻ ăn xin, bất kỳ là ai, họ sẽ cho người đó ăn, làm bất kỳ điều gì họ có thể để giúp đỡ cho người đó. Ô! Đức Chúa Trời nhận lấy điều đó, phần nền tảng của chị.

140 Và ở đây là, nào, hãy hiểu được bài học này. Đây là những gì sai trật với sự—với sự...Tôi xoay qua đề tài này. Đây là những gì sai trật với Đền tạm Branham. Anh em thấy, có hai loại đức tin khác nhau. Có hai loại tính tốt khác nhau, như tôi đã có giảng ngày nọ. Hai loại sự hiểu biết khác nhau. Hai loại sự tiết độ khác nhau.

141 Người ta suy nghĩ đó là sự ngăn cấm, họ có. Đó không phải là kiểu tiết độ mà Đức Chúa Trời đang nói về. Đó là sự nổi nóng không tin kính, không kiểm soát được mà anh em có, và các thứ của mặt đó, nhanh chóng phản ứng, làm om sòm.

142 Sự kiên nhẫn, và đại loại như vậy, có sự nhạo báng của nó, một sự giả vờ như vậy; một đức tin được ban cho tự nhiên; một lòng nhờn đức được ban cho tự nhiên. Có một sự tiết độ được tự nhiên ban cho. Tất cả những điều này là được ban cho tự nhiên.

¹⁴³ Và phần lớn nhất của đức tin chúng ta là đức tin tinh thần. Bởi việc nghe Lời, nó mang chúng ta đến sự công nhận về tinh thần của Đức Chúa Trời.

¹⁴⁴ Nhưng nếu điều này, đến từ Trên, ồ, thưa anh em, nếu Nó từng đánh mạnh vào *điều này*, đó là một đức tin tin kính thuộc linh. Rồi đức tin đó làm điều gì? Đức tin đó chỉ công nhận Lời. Cho dầu bất cứ điều gì khác nói, nó chỉ công nhận Lời mà thôi, bởi vì, “Ban đầu đã có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời.” Và Lời vẫn là Đức Chúa Trời. “Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.” Vì khi Chính Lời đang tuôn đổ vào trong đức tin của chúng ta, thì đức tin về tinh thần của chúng ta trở thành một sự khả thị thuộc linh.

¹⁴⁵ “Và trên nền tảng này Ta sẽ xây Hội thánh của Ta.” Hiểu không? Không phải là trên một ý niệm tinh thần của sự gia nhập giáo hội, một quan điểm tinh thần về điều Đó; nhưng dựa trên sự khả thị, khi những dòng suối ân điển đã đổ vào trong đức tin tinh thần đó mà anh em có. Thế thì, dựa trên điều này, một sự khả thị thuộc linh, “Ta sẽ xây Hội thánh Ta, và các cửa âm phủ không thể thắng được Nó.” Hiểu không? Điều đó tỏ cho thấy họ sẽ chống lại Nó, nhưng sẽ không bao giờ thắng nổi. Ồ, quả là một điều vinh quang! Bây giờ hãy xem đức tin đó. Năm dòng suối này...

Tôi có một mẫu phấn ở đây, nhưng tôi đoán chừng nó chẳng thể nào mang ra điều đó được.

¹⁴⁶ Song năm dòng suối mà anh em nhìn thấy chảy xuống qua đây, những tính khí này với nhau. Đó chính là Đức Thánh Linh đã tạo nên hội thánh Ê-phê-sô. Đó chính là Đức Thánh Linh mà đã sanh ra hội thánh Si-mi-er-nơ. Chính là Đức Thánh Linh mà ban cho hội thánh Bết-găm, và hội thánh Thi-a-ti-rơ, trong những Thời đại Đen tối. Đó là Đức Thánh Linh đã xây dựng nên Nàng Dâu đó, Tuyển dân đó được rút ra khỏi tất cả những hệ thống tổ chức xuyên suốt các thời đại, giống như thế. Có một dân được Chọn, một Nàng Dâu đã được định trước của Đức Chúa Jê-sus Christ, mà Đức Thánh Linh đã kêu gọi ra dân được Chọn. Và đó là Đức Thánh Linh trong thời đại này, thời đại đó, thời đại đó, đó, đó, đó, tiếp tục lên trên đỉnh, Đức Thánh Linh.

147 Và giờ đây như trong những cá nhân, những đức tính này và các thứ, là tri thức và sự tiết độ, được thêm cho đức tin của chúng ta. Rồi khi Đá Nắp đến, Đức Thánh Linh đổ xi măng kết Nó lại với nhau. Có phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Đó là lý do nó rất ngắn ngủi ngày nay.

148 Tôi xem ở đây, tôi có một vài phân đoạn đã được viết xuống ở đây. Chúng ta hãy xem. Tôi đã có một bức tranh đã được vẽ tại đây, cho giấc mơ của chị ấy. Thấy không? Anh em không thể nhìn thấy nó được từ chỗ đó.

149 Bây giờ, đến từ Đức Thánh Linh, điều gì đến? Lúc đó Ngài sẽ ban cho anh em, đức tin siêu nhiên, đức tin thuộc linh, mà ở đây ở phần dưới cùng. Rồi đức tin thuộc linh đó chỉ công nhận Lời. Cho dù ai khác nói gì đi nữa, nó chẳng—nó chẳng có ích gì. Điều đó chỉ biết Lời thôi. Nếu người nào đó nói, “Những ngày của phép lạ đã qua rồi.” Đức tin ấy chỉ biết Lời. Người nào đó nói, “Chẳng có chuyện như phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh.” Đức tin đó chỉ biết Lời. Đó là đức tin thuộc linh, thực sự, anh em thấy. Đúng thế. Hiểu không? Nó chỉ biết Lời mà thôi.

150 Thế thì, đó là số một. Số một, đến với anh em, đức tin tinh thần của anh em ngay tại đây, đến Đức Thánh Linh giáng xuống vào trong đức tin tinh thần của anh em, tạo nên nó là đức tin thuộc linh. Rồi đức tin thuộc linh chỉ nhận biết Lời bây giờ.

151 Và số hai, ba. Thế thì anh em sẽ có thuộc linh, anh em sẽ có Đức Thánh Linh, và sẽ ấn chứng tất cả những điều này vào trong anh em, như Đức Thánh Linh đó bao phủ đây. Từ đức tin của anh em, lên tới Đức Thánh Linh, ấn chứng anh em vào với Đấng Christ. Rồi anh em trở nên Một. A-men. (Lấy cái này ra khỏi tôi; nó nặng cho cánh tay.) Anh em trở nên một. Xem đó, anh em và Đấng Christ sống với nhau. “Vào ngày đó các người sẽ biết rằng Ta ở trong Cha, Cha ở trong Ta; Ta ở trong các người, và các người ở trong Ta.” Hiểu không? Lúc ấy đó là một đơn vị đã được đóng ấn của Chúa Đức Chúa Trời bây giờ.

152 Và rồi họ được chứng thực và được ban cho địa vị. Khi thời giờ đó xảy ra, họ trở nên những con trai và những con gái được chứng thực của Đức Chúa Trời.

153 Anh em còn nhớ, lật qua trong Sách Ma-thi-ơ, chương thứ 17, câu thứ 1 đến câu thứ 5, Chúa Jêsus trên Núi Hóa Hình không?

154 Anh em đã nghe *Hãy Nghe Ngài*. Bài giảng tôi vừa, giảng, ở đây cách đây khoảng một năm, trở nên rất phổ biến, *Hãy Nghe Ngài*. Việc ban cho địa vị làm con, trong Ê-phê-sô 1:5 cũng vậy, “Đức Chúa Trời đã định trước cho chúng ta địa vị làm con.”

155 Đây, một gia đình, khi một con trai được sinh ra trong gia đình đó, nó là một con trai lúc đó. Nhưng con trai đó có những người trợ giáo để nuôi nó lớn. Và nếu con trai đó không bao giờ trở thành—thành loại con trai đúng đắn, nó không bao giờ trở thành người thừa kế. Nhưng nếu nó là con trai đúng đắn, và con trai mà sẽ vâng lời cha mình, rồi con trai đó được nhận làm con, hay được đặt để đúng vị trí. Nó trở thành người thừa kế những gì mà người cha đã có.

156 Và đó là những gì mà Đức Chúa Trời đã đang làm trên Núi Hóa Hình. Khi Ngài cất Con Trai của Chính Ngài, sau khi Ngài đã được chứng minh là Con Trai có quyền, đây, và đã chịu đựng tất cả những cám dỗ, Ngài đã đem Người lên Núi Hóa Hình và đã phủ bóng Ngài.

157 Anh em biết, trong Cựu Ước, họ lấy một người con trai, mặc cho anh ta trong bộ đồ đẹp, tử tế, và đặt anh ta ngồi trước công chúng. Và họ có một buổi lễ ban cho địa vị làm con, hay chúng ta gọi đó là nhận làm con. Trong Ga-la-ti ở đó, tôi hầu như nghĩ Phao-lô đề cập đến nó như là sự nhận làm con. Vậy thì, nhưng, đặt để làm con, những mục sư truyền đạo sẽ hiểu, và những người đọc Kinh Thánh, thiêng liêng, về việc đặt để làm con này. Nói cách khác, con là một con trai khi nó được sinh ra.

158 Đó là chỗ những người Ngũ Tuần của chúng ta đã phạm lỗi của họ. Đã được sinh ra vào trong gia đình, bởi Đức Thánh Linh, đúng vậy, nhưng rồi chúng ta phải là kiểu con cái đúng đắn, được giáo dưỡng bởi Thầy trợ giáo đúng đắn. Hiểu không?

159 Bây giờ, nếu một người, trở lại trong thời đại xưa, nghĩ về con trai của mình, ông ấy muốn cho nó trở thành một loại con trai đúng đắn, ông phải có người trợ giáo tốt nhất mà ông có thể tìm được, thầy dạy tốt nhất, vì ông muốn con trai của ông lớn

lên giống như cha nó. Hiểu không? Vậy ông kiếm người trợ giáo cần phải có.

¹⁶⁰ Bây giờ, nếu một người trên đất sẽ nghĩ về người trợ giáo giỏi nhất, thế còn Đức Chúa Trời, Cha của chúng ta thì sao? Vậy thì, Ngài không bao giờ có những giám mục, và các hồng y, và linh mục. Ngài đã có Đức Thánh Linh là Trợ Giáo của chúng ta. Và Đức Thánh Linh là Giáo Sư của chúng ta. Và Ngài—Ngài ở trong Hội thánh, và Ngài đem sứ điệp đến cho Cha.

¹⁶¹ Và thế thì điều gì xảy ra nếu như người cha, hoặc, thầy trợ giáo đến và nói, “Ồ, Cha...” Vậy thì, người sẽ không nhận một kiểu trợ giáo nào đó mà muốn có một chiếc lông chim trên mũ mình, anh em biết đấy, một lông chim, chúng ta gọi thế. Nói, “Ồ, nếu ta nói cho người cha điều gì đó về...Thằng bé đó là kẻ phản loạn, dù thế nào đi nữa, nhưng nếu ta—nếu ta nói với người cha, người cha có thể nâng lương cho ta.” Đó không phải là kiểu trợ giáo đúng. Một kiểu người trợ giáo đúng là thành thực, nói ra sự thật.

¹⁶² Và Đức Thánh Linh nói Lẽ thật khi Ngài đến trước Đức Chúa Trời, với chúng ta. Vâng. Vì vậy Ngài xuất hiện. Anh em nghĩ gì? Người sẽ xấu hổ ngày hôm nay để nói, “Các con gái của Ngài cắt tóc ngắn hết rồi, và Ngài bảo họ đừng làm vậy. Các con trai của Ngài rất có đầu óc tổ chức quá, họ chỉ đơn giản không thể nhìn thấy được nhau. Đúng thế. Và họ đang chấp nhận *điều này* cho điều *Này*, và *điều này* cho điều *Đó*.” Ngài thật xấu hổ thế nào! Nhưng cách mà Vị Trợ Giáo đó thích đến và bảo, “Ồ, chao ôi! Con trai đó quả là con trai thực sự. Nó thật giống như Cha vậy.”Ồ, Ngài thích nói điều đó biết bao! Hiểu không?

Rồi Cha ưỡn ngực kiêu hãnh, nói, “Đây là con trai của Ta!”

¹⁶³ Đó là chính xác những gì Đức Chúa Trời đã làm trên Núi Hóa Hình. Để ý, tại đó đã xuất hiện Môi-se và Ê-li. Và Phi-e-rơ, rất phấn khích; sự siêu nhiên được thực hiện. Phi-e-rơ đã xúc động, nói, “Chúng ta hãy xây ba đền tạm, một cho Ngài, một cho Môi-se, và một cho Ê-li.”

¹⁶⁴ Trong lúc ông đang nói, Đức Chúa Trời đã làm cho ông im miệng. Ngài bảo, “Đây là Con yêu dấu Ta trong Người đẹp lòng

Ta mọi đàng. Hãy nghe Người.” Hiếu không? Đức Chúa Trời đặt chính Ngài trong bối cảnh, và, “Đây là Con của Ta.”

¹⁶⁵ Môi-se đại diện cho luật pháp. Những nhà tiên tri đại diện cho công lý của Ngài. Chúng ta không thể sống bởi luật pháp của Ngài. Chúng ta không thể sống bởi công lý của Ngài. Tôi không cầu xin công lý. Tôi muốn sự thương xót, không phải công lý. Tôi không thể giữ luật pháp của Ngài, và tôi không thể đáp ứng được công lý của Ngài. Nhưng tôi cần sự thương xót của Ngài. Và Đức Chúa Trời đã phán luật pháp và công lý đã được đáp ứng trong Ngài. “Người là Con yêu dấu của Ta. Hãy nghe Người. Đó là Người. Đó là Người ấy.”

¹⁶⁶ Bây giờ, trong Cựu Ước khi con trai đó được nhận làm con, hay được ban cho địa vị làm con trong gia đình, tên của anh ta cũng thích hợp như của bố mình trên tấm séc. Vâng, thừa quý vị. Họ đã không có một...Họ có một cái nhẫn, trong thời của họ, một—một dấu hiệu, một con dấu. Và họ sẽ...[Anh Branham tạo nên âm thanh nhỏ nước bọt và đung vào bực giảng—Bt.] Nhổ trên nó, đặt chỗ nó, đó là một con dấu. Đó đúng là...Anh ta mang chiếc nhẫn của cha mình, con dấu của cha mình. Và cái đó cũng có giá trị như cái của cha anh.

¹⁶⁷ Bây giờ, khi Đức Chúa Jêsus đã tuân phục, Đức Chúa Jêsus với Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời đã đặt Ngài đúng vị trí, “Đây là Người.”

¹⁶⁸ Bây giờ, khi một thành viên được sanh ra bởi Đức Thánh Linh vào trong gia đình của Đức Chúa Trời và đã chứng minh có mỹ đức này trong người, để Đức Chúa Trời có thể nhìn thấy mỹ đức, tri thức, sự tiết độ, sự kiên nhẫn, sự tử tế anh em, và sự tin kính, trong người, lúc ấy Đức Chúa Trời đóng ấn cho người, hay đặt để người. Và, ở đó, đó là khi anh em nhìn thấy những con trai và những con gái của Đức Chúa Trời.

¹⁶⁹ Thế thì, Ê-phê-sô 4:30 nói, “Chớ làm buồn lòng cho Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời, vì nhờ Ngài anh em được ấn chứng đến Ngày cứu chuộc.” Bây giờ, một vài người trong các anh em Báp-tít mà muốn tiếp tục trong sự an ninh Đời đời, vậy thì, nếu anh em sẽ đến được giai đoạn đó, tôi sẽ đứng với anh em. Nó là sự an ninh Đời đời nếu anh em sẽ đến được chỗ đó.

¹⁷⁰ Nhưng chỉ để nói, bất kỳ người nào nói, “Tôi thuộc về giáo hội Báp-tít. Tôi là người Trưởng Lão. Tôi đã có sự an ninh Đờ đời.” Điều ấy sai trật. Đời sống riêng của anh em chứng minh rằng anh em đã không có Nó, cho đến khi điều này có ở đó.

¹⁷¹ Và Đức Chúa Trời đã ban cho anh em địa vị làm con và đóng ấn anh em bởi Đức Thánh Linh vào trong Vương quốc của Ngài, rồi không còn ra khỏi nó nữa. Anh em được an ninh Đờ đời. Hãy tin. “Chớ làm buồn lòng cho Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời vì nhờ Ngài tất cả anh em và những đức hạnh tin kính của anh em được đóng ấn cho đến Ngày cứu chuộc.”

¹⁷² Tôi tin có một Nàng Dâu mà đã được định trước. Tôi tin Đức Chúa Trời đã phán Ngài sẽ có “một Hội thánh không vết hay không nhăn.” Tôi tin vào sự định trước, rằng Nàng Dâu được định trước. Nàng phải có mặt tại Đó. Tôi hy vọng tôi có mặt với Nàng. Đó, xem đây, tôi có mặt với Nàng. Vậy thì điều đó tùy thuộc vào tôi thực hiện sự cứu chuộc của chính mình với Đức Chúa Trời, cho đến khi những điều này được Đức Chúa Trời phê chuẩn, và rồi được ấn chứng vào trong Nước Đức Chúa Trời. Có Đức Thánh Linh. Có những công tác chân chính của Đức Chúa Trời. “Nó được đóng ấn cho đến Ngày cứu chuộc.”

Đó là giấc mơ của chị ấy. Tôi nghĩ nó thật đẹp.

¹⁷³ Bây giờ, cho nên, khi Nàng làm điều đó, khi Hội thánh đó, hay cá nhân, đến chỗ này, Hội thánh sẽ có mặt Ở Đó. Cho tôi nói nó thật tốt đẹp để anh em có được điều đó. Hội thánh được định trước có mặt Ở Đó. Tôi muốn có mặt với Nó, nhưng cách duy nhất tôi sẽ ở với Nó, là trở nên một phần của Nó. Làm thế nào tôi trở nên một phần của Nó? Bởi đang ở trong Nó. Làm thế nào tôi đi vào Nó? Bởi một phép báp-têm, bởi một Thánh Linh. Cô-rinh-tô Nhất 12, “Bởi một Thánh Linh tất cả chúng ta đều chịu phép báp-têm trong một Thân.” Một Thân; được báp-têm vào trong Nó.

¹⁷⁴ Nhưng anh em không thể gấn những thứ nhỏ bé này, nói, “Tôi đã nói tiếng lạ. Tôi đã có Nó.” Anh em đi ra ngoài đây, và giận dữ, và chửi thề, và phô diễn. Hiểu không? Đó là đang cắm lông con công vào một—vào một chim giẻ cùi. Hiểu không? Anh em không thể làm điều đó. Đời sống của chính anh em chứng minh rằng nó không phải.

¹⁷⁵ Nhưng khi những điều này đang hoạt động trong anh em, bởi Đức Chúa Trời, thì anh em được ấn chứng. Rồi không còn có sự giả tạo nào về nó nữa. Anh em thật sự là chính mình. Đó là khi những khả năng, hoàn hảo, Đức Thánh Linh, những công tác của Đức Chúa Trời, mọi sự, thì được bày tỏ, bởi vì (tại sao?) anh em và Đấng Christ trở nên một. Tôi hy vọng anh em hiểu được điều đó. Anh em và Đấng Christ trở nên một.

¹⁷⁶ Tôi đã có điều gì khác tôi đã viết xuống đây, tôi muốn suy nghĩ về. Mang chúng ta đến chỗ của Sự sống. Rồi anh em trở nên...có Sự sống Đời đời.

¹⁷⁷ Bây giờ, tôi đã có quyển tự điển Hy Lạp ở đây, *Emphatic Diaglott*. Tôi đã nghiên cứu ngày nọ về một từ.

¹⁷⁸ Bây giờ, trong Giăng 14, hay Giăng 3:16, chúng ta tìm thấy, một chỗ nói, “có Sự sống *mãi mãi*.” Chỗ khác nó nói, “có Sự sống *Đời đời*.” Nhưng trong bản Hy Lạp, trong bản Hy Lạp...Trong bản Hê-bơ-rơ, nó nói, “Sự sống bất tận.” Trong từ ngữ Hy Lạp, có a-i-n-i-o-a-n.

¹⁷⁹ Gần như là “*aeon*.” *Aeon* là “một khoảng không gian” mà không thể, là một số mà không thể đếm được. Nó vượt ra ngoài giới hạn hàng triệu, hàng tỉ, hàng tỉ tỉ.

¹⁸⁰ Nhưng đây là *aionios* của thời gian, Sự sống Đời đời. Và Anh ngữ cho chữ đó là Đời đời. Chúng ta biết nó như Đời đời, *aionios*, hay “Sự sống bất tận.” Hiểu không? Và nếu anh em đã có Sự sống bất tận, làm thế nào anh em có thể hư mất được? Anh em đã trở thành một phần của sự Đời đời. Và có duy nhất một điều Đời đời.

¹⁸¹ Sa-tan không Đời đời. Không. Nó—nó trở thành Sa-tan. Âm phủ thì không Đời đời. Âm phủ đã được tạo ra. Nó thì không Đời đời. Và những thân thể này thì không Đời đời. Chúng được tạo ra.

¹⁸² Nhưng Thánh Linh của Đức Chúa Trời là Đời đời. Nó đã không hề có một sự khởi đầu, hay Nó không hề có một sự kết thúc. Và cách duy nhất chúng ta có thể có Sự sống Đời đời, từ chữ Hy Lạp, *Zoe*, mà có nghĩa là, “Sự sống riêng của Đức Chúa Trời,” chúng ta có, chúng ta trở nên một phần của Đức Chúa Trời khi chúng ta trở nên những con trai và những con gái của Đức Chúa Trời, và chúng ta có Sự sống *aionios*. Vì vậy phần mà sống,

chúng ta, mà nhận ra Lời này, từ *đây* đến *đó*, mà nhận biết, là Sự sống *aionios*, “Sự sống bất tận.” Đó là Sự sống của Chính Đức Chúa Trời ở trong chúng ta. A-men. Chà!

¹⁸³ Ngày nọ, trên một chuyến đi, tôi đã có một cuộc thảo luận, với người của Chứng Nhân Giê-hô-va. Vậy thì, không coi thường niềm tin của bất cứ ai. Chúng ta có nhiều người trở lại đạo đang ngồi tại đây, từ Chứng Nhân Giê-hô-va. Một trong những ủy viên trị sự của hội thánh chúng ta đã là Chứng Nhân Giê-hô-va, *đã*, và *đã* được cứu, anh ấy và gia đình của anh. Cha của anh là một độc giả; Anh Wood và họ. Tất cả những anh và chị em của anh bây giờ, về tất cả họ đã đi vào, đã nhận lãnh Đức Thánh Linh, bởi vì những khả năng của Đức Chúa Trời bảo họ những gì họ đã làm. Và những gì họ...Hiểu không? Điều đó đã làm ra nó.

¹⁸⁴ Bây giờ, nhưng ở đây, Chứng Nhân Giê-hô-va trong sách của họ, nó nói rằng hơi thở mà anh em thở là linh hồn. Vậy thì, điều đó không thể đúng được. Hơi thở mà anh em thở không phải là linh hồn. Nếu là thế, anh—anh em có lần anh em là một loại linh hồn, lần kế tiếp anh em là một ai đó khác, đã hà hơi thở cho linh hồn đó. Hãy nhìn nơi anh em sẽ có mặt. Vậy thì, hơi thở là gió, và gió là những gì anh em thở trong mũi của mình.

¹⁸⁵ Bây giờ, họ trích trở lại câu Kinh Thánh, “Và Đức Chúa Trời hà Hơi thở vào lỗ mũi người, và người trở nên một linh hồn sống.” Bây giờ, tôi muốn hỏi anh em đôi điều. Nếu anh ta là con người, loại hơi thở gì anh ta đang thở trước khi Đức Chúa Trời đã hà Hơi thở Sự sống của Ngài vào trong anh ta? Hiểu không? Loại hơi thở gì? Anh ta là một người đang thở, đang sống. Ồ, lúc đó, nếu là như thế, thì mỗi loài vật là một loài sanh linh, vì chúng thở linh hồn con người, và linh hồn của chúng ta, và tất cả với nhau. Thế thì Chúa Jêsus sẽ không phải chết. Của sinh tể sẽ là đủ. Hiểu không? Vì vậy, thừa anh em, sự tranh cãi không chịu được.

¹⁸⁶ Nhưng điều mà Đức Chúa Trời đã thực hiện, Ngài hà Hơi thở Sự sống Đời đời, a-men, rồi người trở thành một loài sanh linh, một linh hồn mà không thể chết được. Bây giờ hãy quan sát nào. Chúng ta sẽ để chìm mặt ong, lên đến khuỷu tay các bạn. Để ý. “Hà Hơi thở của Sự sống Đời đời vào trong lỗ mũi người, và người trở nên một linh hồn Đời đời.” Bởi vì, Đức Chúa Trời đã hà hơi

thở, không phải những gì tự nhiên đã làm, nhưng những gì Đức Chúa Trời đã làm, hà Hơi thở của Sự sống vào lỗ mũi của người, và người trở nên một linh hồn sống.

Thế thì anh em nói với tôi, “Anh Branham, A-đam đã chết rồi.”

¹⁸⁷ Nhưng hãy nhớ, trước khi A-đam chết, người đã có một chiên con cứu chuộc cho mình. Halélugia! “Những kẻ mà Ngài đã biết trước, thì Ngài đã gọi.” Ngài đã có một chiên con để cứu chuộc họ. Nó đã là một hình bóng. A-đam đã sa ngã. Lúc đó chiên con được sắm sẵn cho A-đam, vì trong lỗ mũi của ông đã có Hơi thở của Đức Chúa Trời Đồi đồi, và ông trở nên một linh hồn sống. Ông là con trai của Đức Chúa Trời.

¹⁸⁸ Không phải là hơi thở của ông, như từ vừng châu Phi. Tôi không biết từ Hy Lạp cho chữ đó là gì, ngay lúc này. Nhưng từ vừng châu Phi, họ gọi là *amoyah*, mà có nghĩa là, “ngọn gió; một quyền lực vô hình.” Các loài vật thở lực *amoyah*. Các tội nhân thở *amoyah*.

¹⁸⁹ Thế thì tại sao chúng ta tranh chiến cho Sự sống Đồi đồi, nếu đó là linh hồn Đồi đồi đã được thở vào trong chúng ta bằng hơi thở? Tại sao chúng ta tranh đấu cho Sự sống Đồi đồi? Nó phản tác dụng, thưa anh em. Hiểu không? Nó—nó—nó thật sự không thể làm được điều đó.

¹⁹⁰ Nhưng, Đức Chúa Trời, đặc biệt trên A-đam, đã hà Hơi thở của Sự sống Đồi đồi, và ông đã trở nên một người Đồi đồi với Đức Chúa Trời. Ông có quyền phép giống Đức Chúa Trời. Ông là thần nghiệp dư. Ông là thần của trái đất; không phải là Đức Chúa Trời của Thiên đàng, bấy giờ. Thần của trái đất!

¹⁹¹ Và ngày nào đó các con trai của Đức Chúa Trời sẽ lại trở nên các thần. Chúa Jêsus đã phán vậy. “Trong luật pháp của các người há chẳng chép rằng, ‘Các người là các thần’? Thế thì nếu các người có thể gọi những kẻ được Ngài đã gọi là các thần, những kẻ mà Đức Chúa Trời đã thăm viếng, thì cơ sao các người lên án Ta, nói, khi Ta nói Ta là Con Đức Chúa Trời?” Hiểu không? Bây giờ chúng ta sẽ đi vào điều gì đó sâu sắc. Bây giờ hãy xem điều này khi chúng ta đi tới điều đó.

192 Bây giờ, họ đây này. Ông là con trai của Đức Chúa Trời bây giờ, nhưng ông phạm sai lầm. Ông biết mình đang làm điều sai trật. Bây giờ nên nhớ, A-đam đã không bị lừa dối. Kinh Thánh đã nói như vậy. Ti-mô-thê Nhất 3. “Không phải A-đam bị dỗ dành, bèn là người đàn bà đã bị dỗ dành, mà sa vào tội lỗi.” A-đam đã bước đi với Ê-va, vì đó là vợ ông.

193 Cũng giống như vậy với Đấng Christ, đã không bị Sa-tan phỉnh dỗ, nhưng đã bước đi vào trong sự chết với Nàng Dâu. Ngài đã đi để ở với Nàng Dâu, hầu cho Ngài có thể cứu chuộc Hội thánh.

194 A-đam biết mình sai trật, vì vậy ông chỉ bước ra với Ê-va. Hiểu không? Nhưng có một chiên con đã được sắm sẵn cho họ, rằng họ đã được cứu chuộc.

195 Và những chiên con này, ngày nay, mà đã được biết trước bởi Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời đã kêu gọi, có một Đấng Cứu Chuộc. “Không người nào có thể đến cùng Ta nếu Cha Ta không kéo người đến. Và tất cả những ai Cha đã ban cho Ta sẽ đến với Ta.” Đúng không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Vì vậy có một Chiên Con được sắm sẵn, từ khi sáng thế, nơi tên của họ được ghi trong Sách Sự Sống của Chiên Con. Một Chiên Con được sắm sẵn, để tạo nên con đường ân điển cho mỗi người trong họ đi vào sự sống lại, một Chiên Con được sắm sẵn; chiên con của A-đam, bây giờ lưu ý, như A-đam đã có một chiên con sắm sẵn.

196 Bây giờ, đó là Hội thánh ngày nay. Tôi không có ý nói giáo—giáo hội. Anh em biết điều gì không?

197 Tôi không nói điều này để báng bổ, và tôi không có ý nói để làm tổn thương tình cảm của bất cứ ai. Tôi không phải có mặt tại đây để làm chuyện đó, như tôi đã tự mình đã giải thích rồi. Tôi có mặt tại đây để giúp đỡ, nhưng những gì tôi đang cố gắng làm...

198 Anh em biết điều gì không? Thực ra, những giáo hội này không phải là những hội thánh. Chỉ có một Hội thánh. Những giáo hội này là những nơi hội họp. Hiểu không? Chúng là những nhà hội họp. Tôi không có điều gì...Nó thì được thôi. Nhưng tôi—tôi muốn chứng minh điều đó với anh em, trong một vài phút, rằng chúng chỉ là những nhà hội họp. Anh em thuộc về nhà hội

họp Giám Lý, với nhà hội họp Trưởng Lão, hay với nhà hội họp Ngũ Tuần, cứ như thế. Vâng, ừm-ừm. Những nhà hội họp! Hiểu không? Anh em không thể...Hiểu không? Những nhà thờ thật ra là những nhà hội họp nơi mà những người có cùng ý tưởng giống nhau về tụ họp với nhau.

¹⁹⁹ Nhưng Hội thánh là Một. Và anh chị em không thể gia nhập Hội thánh. Anh chị em được sinh ra trong Nó. Và khi anh chị em được sinh ra trong Nó, anh chị em là một thành phần của Nó.

²⁰⁰ Thật giống như gia đình của tôi. Tôi đã ở trong gia đình Branham được năm mươi ba năm. Họ đã không bao giờ yêu cầu tôi gia nhập gia đình. Tại sao? Tôi không phải gia nhập gia đình. Tôi được sinh ra là một Branham.

²⁰¹ Và anh chị em được sinh ra trong Hội thánh. Vậy thì, những giáo hội khác này là những nơi hội họp. Anh chị em đã có bao giờ nghĩ về điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Vâng, thưa quý vị.

²⁰² Một ngày nọ tôi đang cắt cỏ, và tôi đang suy nghĩ về, ờ, “Giáo hội Công giáo lớn thánh thiện,” người ta gọi nó như thế. Tôi đang đi dọc theo như thế, đang cắt cỏ.

²⁰³ Và Điều gì đó đã làm tôi dừng lại, thật kiên quyết, phán, “Đừng có gọi điều đó như Thế.” Tôi nhìn xung quanh. Tôi bắt đầu cắt cỏ tiếp tục. Một lần nữa Nó ngăn tôi lại, bảo, “Đừng có gọi chúng như Thế.” Phán, “Chúng là nơi hội họp, giống như những chỗ khác. Chúng không phải là Hội thánh. Chỉ có một Hội thánh.” Hiểu không? Họ là những thành viên của một nhà hội họp, vì các bạn có thể gia nhập một nhà hội họp. Nhưng các bạn không thể gia nhập Hội thánh. Hội Thánh, anh chị em được sanh ra trong Nó. Anh chị em trở nên thành viên của Nó bởi sự Sanh ra mới, rồi một thành viên của Gia đình, một anh em hay một chị em ở trong Nó.

²⁰⁴ Bây giờ để cho tôi chỉ đọc cho anh em từ trong tự điển *Emphatic Diaglott* ở đây, điều gì đó, của Khải Huyền 17:3, và Khải Huyền của *Emphatic Diaglott* ở đây. Và chỉ quan sát điều này, cách đọc điều này, và cách mà—cách mà nó thật sự được so sánh đẹp đẽ như thế nào với điều đó. Khải Huyền 16, 17. Được

rồi. Bây giờ chúng ta hãy đọc ở đây chỉ trong một phút. Hãy lắng nghe điều này, thật kỹ, Khải Huyền 17:3.

Và một trong BẢY Thiên sứ KIA cầm...BẢY Bát ấy đến gần mà nói với tôi...

205 Tôi đang đọc cho anh em, từ trong tự điển *Lexicon*. “Có...”

...“Lại đây, Ta sẽ chỉ cho người thấy SỰ PHÁN XÉT về CON ĐẠI DÂM PHỤ ĐÓ, người mà ngồi trên Nhiều Dòng Nước;

206 Và tất cả chúng ta đều biết đó là Va-ti-căng. Ở đây chúng ta có từ *Khách Mời Chúa Nhật Của Chúng Ta* trong đó, từ giáo hội Công giáo, cho chúng ta biết thật chính xác nó là gì. Thấy không?

207 Và câu trả lời này cho nó, nói, “Song hãy đợi một chút.” Nói, “Có tất cả những loại tên,” nói, “sẽ tạo nên sáu trăm sáu mươi sáu.”

Tôi nói, “Song hãy đợi một chút.”

Nói, “Tên người có thể tạo thành sáu trăm...”

208 “Nhưng,” tôi nói, “tôi không ngồi trên bảy ngọn đồi, cai trị thế gian, mặc dầu, ngài thấy đó.” Ừ-m! Thấy không? Đúng vậy. Thấy không?

209 [Anh Branham đọc Khải Huyền 17:1 từ trong tự điển *Emphatic Diaglott*—Bt.]

...chỉ cho người SỰ PHÁN XÉT về CON ĐẠI DÂM PHỤ ĐÓ, mà ngồi trên Nhiều Dòng Nước;

210 *Các dòng nước*, Khải Huyền 17:15, là “đám đông và vô số các dân.” Thấy không?

với CÁC VUA của TRÁI ĐẤT đã phạm các tội tà dâm, và DÂN SỰ trong THẾ GIAN đã say sưa vì RƯỢU của sự... SỰ TÀ DÂM của nó.

211 Bây giờ điều gì?

Và tôi được Thánh Linh cảm hóa, Ngài đem tôi, vào một Đồng vắng;...

212 Bây giờ *Emphatic Diaglott*. Thấy không?

...và tôi thấy một người Đàn Bà ngồi trên lưng một con Thú sắc màu đỏ sẫm, mình mang đầy những Danh Phạm Thánh,...

213 Bây giờ, trong bản King James, nói, “đầy những tên của sự phạm thượng.” Chờ một lát, và tôi sẽ kiểm nó ở đây, một phút thôi. Khải Huyền, chương thứ 3. Được rồi, đây này. Được rồi. Khải Huyền, tôi muốn nói chương 17, không phải 7; 17, nào hãy nghe ở câu thứ 3.

Và tôi được Thánh Linh cảm hóa người đem tôi vào trong đồng vắng; và tôi thấy một người đàn bà đang ngồi trên lưng một con thú sắc màu đỏ sẫm, mình mang đầy những tên sự phạm thượng,...

214 Đó là cách tiếng Anh đưa ra điều đó. Nhưng nguyên ngữ Hi Lạp của *The Diaglott* đọc nó giống như thế này, trong Khải Huyền 17:3. Hãy lắng nghe.

Và người đã dẫn đường tôi, trong Thánh Linh, vào trong một Đồng vắng; và tôi thấy một người Đàn Bà đang ngồi trên lưng một con Thú—con Thú sắc màu đỏ sẫm, mình mang đầy những Danh Phạm Thánh,...

215 Có nhiều khác nhau, từ “những tên của sự phạm thượng” tới “những danh phạm thánh.” Đó là gì? Và chúng ta... Vậy thì, nó là:

...MẸ CỦA NHỮNG GÁI ĐIỂM...

216 Tất cả chúng ta đều biết điều đó. Nhưng nó là gì? [Người nào đó nói, “Giáo hội Công giáo Rô-ma.”—Bt.] Anh em không phải là...Ồ, đúng thế, điều đó sẽ lấy giáo hội Công giáo Rô-ma. Nhưng nó thì “mang đầy những danh phạm thánh,” Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Lutheran, tất cả họ tự xưng là, “các hội thánh của Đức Chúa Trời.” Những danh phạm thánh! Nhiều sự khác nhau giữa “các tên của sự phạm thượng” và “các danh phạm thánh.” Tự xưng họ là, “Hội thánh của Đức Chúa Trời,” và chính họ đại diện trước thế gian; và các bữa tiệc đánh bài, và nhậu nhẹt, và phô diễn, và các món súp đêm khuya, và mọi thứ khác, và tất cả các thứ ấy.

217 Chỉ có một Hội thánh duy nhất. Anh em được sinh ra trong Nó. Anh em không đi vào Đó cho đến khi anh em được rửa

sạch trong Huyết của Chiên Con và được ấn chứng bằng Đức Thánh Linh.

218 Thật khác biệt giữa “các tên của sự phạm thượng” và “các danh phạm thánh.” Hiếu điều đó không? [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.]

219 Tôi hiểu được điều đó sáng nay khi tôi đang đọc ở đây, sự... Giáng xuống, Điều gì đó cứ bảo tôi, “Hãy đi vào phòng người. Lấy quyển *Diaglott*.”

220 Ồ, chỉ là sự vâng lời. Chỉ thế thôi. Đã bước vào. Và tôi mở ra Khải Huyền 17. Tôi nghĩ, “Tại sao Ngài muốn con đọc điều này để làm gì?” Tôi đã bắt đầu đọc. [Anh Branham bật ngón tay mình—Bt.] Ngay lúc ấy tôi đụng phải điều đó, “Nó đấy.” Tôi lấy cây viết chì và viết nó xuống. Tôi nói, “Nó đấy.”

221 Giờ đây, họ đang hò hét về chuyện tôi chống lại các tổ chức. Ấy là các tên phạm thượng đó, mà tự xưng họ là, “các hội thánh của Đức Chúa Trời, và các hội thánh của Đấng Christ, và các hội thánh Giám Lý, và các hội thánh.” Nó là những nhà hội họp, không phải các hội thánh.

222 Một Hội thánh, đó là Hội thánh của Đức Chúa Jêsus Christ. Và Nó là gì? Thân thể mầu nhiệm của Đức Chúa Jêsus Christ đang hoạt động trên đất, đã tạo nên một thành viên của bất cứ hội chúng nào trong những hội chúng này, mà sẽ là một chi thể của Thân thể Đấng Christ. Anh em phải được sinh ra trong Nó, không phải đã gia nhập vào Nó.

223 Và gia nhập vào nó, là các danh phạm thánh, người đàn bà này. Người đàn bà này, quyền lực của nó!

224 Và anh em thấy ngay bây giờ nơi mà họ sắp đem tất cả những người có những ý tưởng lập dị về tôn giáo, và gửi họ đến Alaska. Anh em đã nhìn thấy điều ấy. Tất cả những niềm tin lập dị của chúng ta.

225 Và đó là gì? Hội đồng, Hội đồng Giáo hội Thế giới và Công giáo có sự to lớn của họ đang diễn ra tại Va-ti-căng bây giờ, trên đó, tới nơi mà họ đang cố gắng. Và tất cả những giám mục này, và vân vân, họ đang cố gắng đi đến một thỏa thuận, để chống lại

chủ nghĩa cộng sản. Thế giới đang chống lại chủ nghĩa cộng sản, và chỉ đang gia nhập với đạo Công giáo.

²²⁶ Nó cũng giống như hiện có ngày hôm nay vậy. Chúng ta ở đây này, như tôi đã nói. Chúng ta sẽ... Chúng ta gần như bị phá sản. Chúng ta đang vay mượn, xài tiền lúc này, trên những khoản thuế mà sẽ được trả trong mười bốn năm tới. Đó là cách chúng ta hành động. Ai nắm giữ tiền của thế giới? Giáo hội Công giáo. Nó sẽ được cho hiệp chủng quốc Hoa Kỳ mượn như thế nào? Để giữ các công ty rượu whisky và thuốc lá này và các thứ. Chắc chắn, họ sẽ mượn nó từ chúng. Khi họ làm như vậy, họ bán những quyền trường nam của họ, ngay ra, cho giáo hội Công giáo Rô-ma. Chúng ta củng cố. Hãy xem điều này, thật rõ ràng, rõ ràng hơn là đang đọc báo. Nó đây này. Hiểu không?

²²⁷ Họ là Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, và vân vân, tự xưng họ là, “Hội thánh của Đức Chúa Trời.” Công giáo và tất cả các thứ đó là quyền lực con thú này mang đầy những danh phạm thánh. Tự xưng quý vị, “Tôi là...” Tôi đã nói...

²²⁸ Cách đây không lâu, tôi đi đến bệnh viện ở đây, định cầu nguyện cho một người. Tôi nói, “Chúng ta sẽ...” Đó là mẹ tôi. Tôi nói, “Chúng ta sẽ cầu nguyện cho mẹ.”

Và quý bà đó bảo, “Kéo tấm màn đó lại.”

Tôi nói, “Bà không phải là tín đồ Đấng Christ sao?”

Bà ta nói, “Chúng tôi là những tín đồ Giám Lý.”

²²⁹ Tôi nói, “Cám ơn bà. Tôi nghĩ có lẽ bà là một tín đồ.” Tôi chỉ kéo lại tấm màn quanh tôi. Hiểu không? Vậy, nếu anh chị em không phải là tín đồ Đấng Christ, điều đó khác hẳn. Hiểu không?

²³⁰ Nhưng, “Chúng tôi là những người Giám Lý,” đó là sự phạm thánh. Con thú, các giáo hội, gọi là các giáo hội, họ không phải là các hội thánh. Hãy để cho tôi tin chắc điều đó được ghi âm. Vâng. Họ không phải là các hội thánh. Họ là những nhà hội họp. Người ta gia nhập vào chúng.

²³¹ Nhưng anh chị em không thể gia nhập Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống. Anh chị em được sinh vào trong Nó, bởi phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Và khi anh chị em được báp-têm bằng Đức Thánh Linh, những mỹ đức này được đóng ấn

trong anh chị em, bởi Đức Thánh Linh, và do đó, “Ai sinh bởi Đức Chúa Trời thì không phạm tội.” “Không thể.” Thế đấy.Ồ, chao ôi!

Chúng ta thật sự có thể trò chuyện suốt ngày, có thể không?

²³² Hội thánh là Thân thể máu nhiệm của Đấng Christ, được sinh bởi Hơi thở của Đức Chúa Trời. Ồo! Anh chị em đã hiểu được điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Hội Thánh của Đức Chúa Trời được sinh bởi Hơi thở của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã hà Hơi thở vào trong những lỗ mũi, của A-đam, một cách thiêng liêng, và người trở thành một linh hồn sống. Anh chị em có biết những người ngũ tuần, hay Hội thánh ngũ tuần thực sự, được sinh ra bởi Hơi thở của Đức Chúa Trời không? [“A-men.”]

²³³ Xin để tôi đọc cho anh em điều gì đó, chỉ một phút về đề tài đó. Để tôi xem, chỉ một phút. Tôi tin, Tin lành Giảng, chỗ mà tôi sẽ nói đến. Chúng ta sẽ tìm thấy có phải là Hội thánh của Đức Chúa Trời, hay không. Tin lành Giảng, chúng ta hãy xem, tôi tin đó là khoảng chương 16, 19; 20. Được rồi. Ở đây tôi tin chúng ta sẽ có câu đó, ngay tại đây. Được rồi. Để tôi đọc cho anh em, và xem có phải Hội thánh được sinh ra bởi Hơi thở của Đức Chúa Trời, hay không, giống như A-đam đã có vào thuở ban đầu. Hãy xem.

Và buổi chiều nội ngày đó, là ngày thứ nhất trong tuần lễ, khi những cánh cửa và nơi các môn đồ được nhóm lại đều đóng lại vì sợ dân Giu-đa, Đức Chúa Jêsus đã đến và đứng chính giữa họ, mà phán với họ rằng, Bình an cho các người.

Và khi Ngài đã phán vậy, Ngài đã gơ...tay Ngài và sườn Ngài cho họ xem. Chỗ mà. ...Các môn đồ vừa thấy Chúa, thì họ đầy sự vui mừng. Và Đức Chúa Jêsus...

Và rồi Đức Chúa Jêsus lại phán cùng họ rằng, Bình an cho các người: như Cha Ta đã sai Ta thể nào,...Ta cũng sai các người thể ấy.

²³⁴ Hãy xem. Cha đã sai Ngài đã đi vào trong Ngài. Và Chúa Jêsus, khi Ngài sai một môn đồ đi, Ngài đi vào trong người đó. Cùng một Đấng đã sai đi; Đức Chúa Trời.

Và khi Ngài đã phán điều này rồi, thì Ngài hà hơi trên họ, và nói rằng...*Hãy nhận lãnh Đức Thánh Linh:*

235 Hội thánh, được sanh ra bởi Hơi thở của Đức Chúa Trời! Khi hình tượng này đã hun đúc chính nó lên ở đó, trong tình trạng ấy, Hơi thở của Đức Chúa Trời hà trên họ, “*Hãy nhận lãnh Đức Thánh Linh,*” thì anh em là con trai của Đức Chúa Trời. Anh em có thể tham gia bất kỳ điều gì anh em muốn, nhưng anh em được sinh ra trong Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống, được sanh ra bởi Hơi thở của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời hà hơi thở trên họ, và phán, “*Các người hãy nhận lãnh,*” phù, “*Đức Thánh Linh.*” Ô, chao ôi! Thế đấy.

236 Không phải, “*Hãy đến và gia nhập, ghi tên mình vào đó.*” Và với món súp ăn tối của anh em và tất cả đi cùng với điều đó, anh em gia nhập một nơi hội họp. Anh em có thể gia nhập một nhà hội họp Giám Lý, nhà hội họp Báp-tít, nhà hội họp Trưởng Lão, nhà hội họp Công giáo, hay một nhà hội họp Ngũ Tuần, bất kỳ điều gì mà anh em muốn gia nhập, nhưng anh em đang tham gia một nơi hội họp.

237 Song khi anh em trở thành một con cái của Đức Chúa Trời, anh em được sinh ra bởi Hơi thở của Đức Chúa Trời. A-men. Tốt hơn nên để mặc nó, ngay ở đó lúc này. Được rồi.

238 Sự Sống của Đức Chúa Trời lúc ấy cũng ở trong anh em, Chúa Jêsus phán. Chờ một chút. Chúa Jêsus phán, “*Ta là Gốc Nho. Các người là nhánh.*”

239 Bây giờ hãy quan sát. Họ làm om sòm với Chúa Jêsus về chuyện gì? Họ làm om sòm với Chúa Jêsus, bởi vì Ngài là một Người làm cho chính Mình là Đức Chúa Trời. Ngài là Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời ở trong Đấng Christ. Hiểu không? Và Ngài đã phán bảo họ. Ngài phán, “*Và đừng nhìn vào Ta. Không phải là Ta. Đó là Cha Ta, và Ngài ngự trong Ta.*” Ô! Hiểu không?

240 Vậy thì, họ đang ngắm nhìn thân thể nhỏ bé mà được Ma-ri sinh ra đó. Hiểu không? Đó không phải là Đức Chúa Trời. Đó là Con của Đức Chúa Trời, nhưng Đức Chúa Trời đã ở trong Thân thể đó. Đó là Đức Chúa Trời. Ngài phán, “*Nếu Ta không làm những công việc của Cha Ta, thì hãy định tội Ta. Nhưng ai trong*

các người có thể định tội Ta về tội lỗi, sự vô tín về Lời? Có Lời nào Đức Chúa Trời đã phán mà không được ứng nghiệm trong Ta không?” Tội lỗi là sự không tin. “Ai trong các người cáo buộc Ta về tội lỗi?” Tội lỗi là sự không tin. “Hãy tỏ cho Ta thấy. Nếu Ta không làm những công việc của Cha Ta, thì đừng tin Ta. Nhưng nếu Ta làm các công việc của Cha Ta...Dầu các người không thể tin Ta, hãy tin những công việc mà Ta làm, vì chúng làm chứng vậy.” Nói cách khác, “Cha ở trong Ta, đang làm chứng về chính Ngài.” Vì, “Đức Chúa Trời ở trong Đấng Christ, đang cầu thay cho thế gian lại với chính Ngài.” Anh chị em hiểu được điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

²⁴¹ Ồ, bây giờ, cùng Sự sống mà ở trong Gốc Nho cũng ở trong nhánh. Anh em sẽ gia nhập vào Đó bằng cách nào? Không thể được.

²⁴² Cách đây không lâu tôi đã thấy một cây, trong sân của Anh Sharrit tại Arizona, có đến chín loại quả cam lai quýt khác nhau trên nó. Nó là gì? Nó là một—nó là một cây cam, một cây cam chiết. Nhưng nó có một—nó có một—một nhánh chanh, quýt, bưởi lai, và bưởi. Nó có tất cả các loại. Tôi đứng, nhìn vào cây đó. Và tôi nói, “Anh Sharrit, anh muốn nói với tôi rằng cây đó là một cây cam phải không?”

Anh đáp, “Chắc chắn.”

²⁴³ Và tôi nói, “Ồ, cách nào? Làm cách nào được?” Tôi tiếp, “Tôi thấy một quả bưởi ở đây, và một quả quýt ở đây, bưởi lai ở đây, và một quả chanh ở đây, và tất cả những loại quả khác này. Chúng mọc như thế nào?”

Anh nói, “Ồ, anh thấy đó, chúng được thắp vào.”

²⁴⁴ “Ồ!” Tôi nói, “Ồ, tôi muốn hỏi anh đôi điều. Bây giờ, anh hái quả bưởi và chanh này đi. Vậy thì, năm đến, nó sẽ là gì? Nó sẽ sanh ra lúc ấy với một quả cam ra từ đó.”

“Ồ, không.” Nói, “Nó sẽ mọc ra chanh trên đó. Hiểu không?”

“Ồ,” tôi nói, “cảm ơn anh.” Hiểu không?

Anh em không thể làm điều đó. Anh em không thể gia nhập vào.

245 “Nhưng,” anh ta nói, “mỗi lần mà cây đó già thêm một tuổi và đâm ra một nhánh mới, nó sanh ra những quả cam, nếu chính gốc nho đâm nhánh ra.”

246 Và những gì mà chúng ta đã cố gắng làm là được gia nhập làm những thành viên vào trong Ngài, và chúng ta sống dưới danh nghĩa Cơ-đốc giáo. Bởi vì, chúng ta là, như trong một cách nói thông thường nói chúng ta là trái lai cam quýt, Hội thánh Cơ-đốc giáo.

247 Nhưng khi Chính Gốc Nho đâm ra một nhánh nho, nó sẽ giống như Nhánh Nho đầu tiên mà Nó sanh ra. Nếu Nhánh Nho đầu tiên Nó sanh ra, họ đã chép Sách Công Vụ sau Nó; nếu Nó từng sanh ra nhánh khác, Nó sẽ viết một sách các công vụ sau Nó. Đúng.

248 Vì vậy, anh em chỉ đang gia nhập những nhà hội họp. Nhưng khi anh em được sanh ra từ Gốc Nho...Anh em có bông trái. Đúng vậy. Anh em có bông trái, nhưng anh em làm gì với nó? “Anh em có bề ngoài tin kính, và chối bỏ quyền phép đó.” Anh em chối bỏ những dấu hiệu. Anh em chối bỏ những phép lạ. Anh em chối bỏ Đức Thánh Linh. Anh em chối bỏ việc nói tiếng lạ. Anh em chối bỏ những khả tượng. Anh em chối bỏ những lời tiên tri. Anh em chối bỏ sự chữa lành. Và, tuy nhiên, “Tự xưng một cái tên.” Thảo nào Đức Thánh Linh đã phán, “Một quyền lực, của một nhóm của những người, đầy dẫy những tên phạm thánh, chắc chắn, tự xưng họ là, ‘những Cơ-đốc nhân.’” “Có bề ngoài giữ sự tin kính, nhưng chối bỏ quyền phép của sự tin kính đó. Hãy lánh xa những kẻ thể ấy, vì đây là loại người mà quyền dụ những người đàn bà khờ dại bị nhiều tình dục xui khiến.”

249 Tất cả các loại của tổ chức! Giáo hội đang bao bọc rất nhiều, với loại *này* của xã hội, và loại *kia* của xã hội. Còn về xã hội của Đức Chúa Jêsus Christ thì thế nào? Hiểu không? Chúng ta có tất cả những thứ khác này, và chúng ta làm hội thánh trĩu nặng xuống. Vậy thì anh em thấy đó.

Anh chị em không bao giờ có thể gia nhập một Hội thánh.

250 Anh chị em gia nhập một nhà hội họp. Anh em là thành viên của một nhà hội họp, của một nhóm người, giống như là chỗ

hội họp. “Chúng tôi tin vào *điều này*. Chúng tôi có những trật tự của chúng tôi. Chúng tôi có bí mật của chúng tôi, và đại loại như vậy.” Anh chị em làm giống thế, anh chị em chỉ tham gia cái gọi là giáo hội.

²⁵¹ Nhưng anh chị em không thể gia nhập Hội thánh. Anh chị em tham gia một nhà hội họp của những thành viên, nhưng không phải là một Hội thánh, vì anh chị em được sanh ra trong Hội thánh đó và Chính Gốc Nho.

²⁵² Bây giờ hãy đợi một phút. Hãy xem. Tôi sẽ kết thúc, sau một lát. Lưu ý. Xin lỗi. Tôi—tôi đã không có ý nói thế. Hãy xem. Hãy nhìn.

²⁵³ Nếu Đức Chúa Trời đã tôi luyện Nàng Dâu này cùng với Thánh Linh đó, rồi Nó tôi luyện cá nhân đó cùng với Thánh Linh đó, đấy, rồi anh chị em được sanh ra vào trong Vương quốc đó. Và rồi chính Sự Sống mà đã ở trong Hội thánh *này*, thì ở trong Hội thánh *đó*, và *Đó, Đó, Đó, Đó*. Và chính Sự sống mà đã ở trong vỏ, Gốc Nho, Chúa Jêsus, thì ở trong chi thể mà Ngài đã sanh ra. Vinh quang thay! “Với những việc mà giống như Ta làm, các công việc mà Ta làm, các người cũng sẽ làm.” Có chi thể thật của Thân thể Đấng Christ, không có loại tên nào được gắn trên Nó. Chính những công việc của cá nhân đó chứng minh người đó đến từ đâu. Sự Sống người ấy làm chứng người là gì.

²⁵⁴ “Anh là thành viên gì? Anh thuộc về thân thể nào?” Thân Thể của Đấng Christ. “Ồ, anh đã gia nhập Nó ở đâu?” Tôi không gia nhập. Tôi đã được sinh ra trong Nó. Hiểu không? Tôi được sanh ra trong Nó.

²⁵⁵ Anh em không phải nói cho họ biết. Họ biết những gì đã xảy ra. “Các người, làm thế nào các người có thể thắp một ngọn đèn mà để dưới cái thùng?” Ngài phán. Hiểu không? Không, không.

²⁵⁶ Khi anh em được sinh trong Vương quốc đó của Đức Chúa Trời, thì Sự Sống, chính Sự Sống mà đã có trong Chúa Jêsus. Rồi anh em quan tâm về những linh hồn. Khi đó anh em không phải van xin người ta, đến với bàn thờ. Anh em không phải van xin người nào đó, đến tìm kiếm với những người có mặt tại bàn thờ. Vâng. Những—những—những—những điều đó chỉ

tuôn trào một cách tự động, vì Nó đã được ấn chứng trong anh em. Anh em là một đơn vị của Đức Chúa Trời. Anh em được đóng ấn bằng Đức Thánh Linh.

Bây giờ anh em biết “Đức Thánh Linh” nghĩa là gì không?

²⁵⁷ Nó không có nghĩa, “Tôi nhảy lên và la hét. Tôi có một cảm giác lạ.” Chúng thì được thôi. Tôi đã nhảy lên và la hét, và đã có cảm xúc lạ. “Tôi đã nói những tiếng lạ.” Tôi tin Đức Thánh Linh nói tiếng lạ. Chắc chắn. “Tôi đã thông giải.” Vâng, thưa quý vị. Tôi, cũng tin điều đó. Nhưng đó không phải Nó. Đó không phải là những gì mà tôi đang nói về. Có thể có chỗ rò rỉ ở nơi nào đó tại đây. Có thể có chỗ rò rỉ ở *đây*, trong sự kiên nhẫn của anh em.

²⁵⁸ Để cho người nào đó vả vào một bên, mặt mình, anh em có chìa ra bên kia không? Nhưng anh em nói, “Kẻ giả hình dơ dáy đó!” Thế thì có chỗ rò rỉ, nơi nào đó, tuôn lên. Tốt hơn là chúng ta nên để mặc điều đó như thế. Được rồi. Nhưng anh em biết tôi có ý nói gì.

²⁵⁹ Khi anh em được ấn chứng vào trong Thân thể của Đấng Christ, lúc đó anh em được đầy đầy Thánh Linh, và anh em là con của Đức Chúa Trời.

²⁶⁰ Ồ, tôi mong tôi chỉ có khoảng mười phút, để đọc điều gì đó ở đây. [Hội chúng nói, “Cứ tiếp tục. Đọc đi, thưa anh.”—Bt.] Nhưng anh chị em có chịu nghe tôi mười phút nữa không? [“Vâng.”] Tôi muốn đọc điều gì đó, chỉ một ít thôi. Bây giờ, một cách trung thực, chẳng có lâu đâu. Tôi sẽ thật sự bảo đảm cho anh em, đấy, nếu chúng ta sẽ chỉ đọc điều này chỉ trong một vài phút. Thật quá tốt để nó đọc. Tôi thật sự có đôi điều ở đây, vừa đến trong trí tôi, mà tôi muốn nói.

²⁶¹ Chúng ta hãy lật ra Tin lành Giảng, chương thứ 3, nói về Sự sống Đời đời. Chúng ta hãy tìm ra Nó nói gì ở đây về vấn đề Sự sống Đời đời này, Sự Sống của Đức Chúa Trời. Bây giờ, nào hãy xem ở đây.

Có một người trong vòng người Pha-ri-si, tên là Ni-cô-đem, là một người trong những kẻ cai trị dân Giu-đa:

Ban đêm do đó người này đến cùng Đức Chúa Jê-sus, mà nói với Ngài rằng, Thưa Thầy, chúng tôi biết Thầy

là Giáo Sư từ Đức Chúa Trời đến:...không ai có thể làm được những phép lạ này...nếu Đức Chúa Trời chẳng ở cùng người.

262 Bây giờ, họ, những người của tòa Công luận, họ nhận biết rằng Ngài là Con Đức Chúa Trời. Họ biết điều ấy. Đây là người cai trị của họ ngay tại đây, bảo với Ngài, “Chúng tôi biết rằng Ngài là Giáo Sư đến từ Đức Chúa Trời, bởi vì chính Sự Sống của Đức Chúa Trời đang tuôn tràn thẳng qua Ngài.” Hiểu không? “Chúng tôi biết điều giảng dạy của Ngài là không phải của Chính Ngài. Ấy là của Đức Chúa Trời, bởi vì Đức Chúa Trời đang chứng minh Nó.” Hiểu không? “Sự Sống của Đức Chúa Trời đang tuôn chảy qua Ngài.” Bây giờ hãy xem.

Đức Chúa Jêsus trả lời và phán với người, Quả thật,...Ta nói cùng người, Nếu một người chẳng sanh lại, thì người ấy không thể thấy được nước Đức Chúa Trời.

263 Ồ, chao ôi! “Trừ phi anh gia nhập giáo hội của tôi”? Ồ! Thấy cách họ hiểu Điều đó không? Thấy không? Thấy không?

Đức Chúa Jêsus, lúc ấy Đức Chúa Jêsus đáp rằng, Quả thật, quả thật, Ta nói cùng người, Nếu một người chẳng nhờ nước và...Thánh Linh mà sanh, thì không thể vào nước Đức Chúa Trời.

Hễ chi sanh bởi...xác thịt là xác thịt; hễ chi sanh bởi...Thánh Linh là thần.

Chớ lấy làm lạ về điều Ta đã nói với người, Các người phải được sanh lại.

Gió muốn thổi đâu thì thổi,...Đấy, trở lại ngay lần nữa, đấy, trở lại, đấy.

Gió muốn thổi đâu thì thổi,...người có thể không nghe tiếng động...có thể nghe tiếng động, nhưng chẳng thể nói từ đâu nó đến, hay cũng không biết nó đi đâu: hễ người nào...sanh bởi Thánh Linh thì cũng như vậy.

Ni-cô-đem trả lời và thưa cùng Ngài, Những điều này làm thế nào được?

Đức Chúa Jêsus đáp và phán cùng người rằng, Người là giáo sư của dân Y-sơ-ra-ên, mà không hiểu biết những điều này sao?

264 Thưa anh em, hãy nhìn đó, một—một Tiến sĩ Thần đạo, Tiến sĩ Triết học, Tiến sĩ Văn học, đấy, “Mà không biết những điều này sao?”

Quả thật,...Ta nói cùng người, Chúng ta nói điều mình biết, và làm chứng điều mà mình đã thấy; còn các người chẳng hề nhận lấy lời chứng của chúng ta.

265 “Chúng ta biết những điều này. Chúng ta đã thấy chúng. Chúng ta biết Nó, còn các người chẳng hề nhận lấy lời chứng của chúng ta.” Hỡi người gia nhập-giáo hội! Hiểu không?

Ví bằng Ta nói với các người những việc thuộc về đất, và các người chẳng tin thay, huống chi Ta nói với các người... những công việc thuộc về trời, thì các người tin sao được?

266 Bây giờ lắng nghe điều này ở đây. Hãy xem.

Và chưa hề có ai đã lên trời, trừ ra Đấng mà đã từ trời xuống, ấy là Con người vốn ở trên trời.

267 Hãy hình dung ra người đó.

268 Anh em biết, có lần, Ngài phán, “Các người nghĩ gì về Đấng Christ? Ngài là Con của Ai?”

Họ đáp, “Con của Đa-vít.”

269 Ngài phán, “Thế thì tại sao Đa-vít, trong Thánh Linh, thưa với Ngài, ‘Chúa phán cùng Chúa tôi, “Hãy để Người ngồi bên tay hữu của Ta”?’ Làm thế nào Ngài có thể là Chúa Ngài và là Con Ngài?” Chẳng có ai hỏi Ngài điều gì khác.

270 Trong Khải Huyền, Ngài phán, “Ta là Cội Rễ và Hậu Tụ của Đa-vít.” Hiểu không? “Ta là Gốc Nho và Nhánh. Ta là sự bắt đầu. Ta đã có trước ban đầu. Ta là sự bắt đầu, và—và Ta, cũng là Hậu Tụ của Ngài nữa.”

271 Bây giờ, ở đây Ngài phán, “Không có ai đã từ Trời xuống, ngoài Con người mà bây giờ hiện ở trên Trời.”

272 Một lần nọ, một thiếu phụ hỏi tôi, một câu hỏi. Tôi nói, “Hãy trả lời câu này cho tôi.”

Nói, “Chúa Jêsus đã cầu nguyện với Ai, trong vườn Ghết-sê-ma-nê?”

273 Tôi nói, “Ngài đang nói về Ai khi Ngài phán, ‘Không có ai đã từng lên Trời, ngoài ra Đấng từ Trời xuống, thậm chí Con người mà hiện giờ...mà hiện giờ vốn ở trên Trời’? Ai?”

274 Ngài có mặt ở đây, đang đứng ngay ở đây trên mái nhà, đang trò chuyện với Ni-cô-đem, và phán, “Ta vốn ở trên Trời.” Đúng thế không? [Hội chúng nói, “Đúng thế.”—Bt.] Chúng ta hãy để chỗ đó đến tối nay. Anh em nói gì? [“A-men.”] Quá trễ rồi. Ô, chao ôi! Để anh em suy gẫm chỗ đó một lát, chiều nay.

275 Làm thế nào anh em vào trong Hội thánh? [Hội chúng nói, “Sanh ra.”—Bt.] Được sinh ra. Bởi cái gì? Hơi Thở của Đức Chúa Trời.

Hà hơi trên tôi,
Hà hơi trên tôi;
Xin Thánh Linh của Đức Chúa Trời hằng sống,
Hà hơi trên tôi.

276 Đó là lời cầu nguyện của tôi: cứ để cho Đức Thánh Linh hà sanh khí. Ô, chao ôi! Vì, Hơi thở của Đức Chúa Trời, Nó là gì? Đã được đóng ấn trong Nước Đức Chúa Trời, biết rằng, khi trước tiên tôi đã xưng nhận, tôi tin Đức Chúa Jêsus Christ. Vâng.

Rồi, với Đức tin của tôi, tôi thêm vào lòng nhờn đức, lòng nhờn đức tin kính.

Rồi với lòng nhờn đức của tôi, tôi thêm vào sự hiểu biết về Lời.

277 Với sự hiểu biết về Lời của tôi, tôi thêm sự tiết độ, sự tự chủ. Tôi thích điều đó. “Nước của tôi là thuộc Ngài, đội vương miện linh hồn tôi với sự tự chủ, từ biển cả đến biển cả chiếu sáng.” Hiểu không?

278 Sự kiên nhẫn. Ô, chao ôi! Đã được thử nghiệm. Anh em đừng lo lắng; Sa-tan sẽ tính đến chúng cho anh em. Tôi đang trèo lên bậc thang giờ này. Hiểu không? Tôi đã thêm cho lòng nhân đức, sự tri thức, sự tiết độ, bây giờ tôi phải thêm sự nhịn nhục. Tôi vẫn chưa có Đức Thánh Linh.

279 Rồi sau khi tôi thêm sự nhịn nhục, tôi thêm lòng tin kính. Anh em biết điều ấy là gì không? Giống như Đức Chúa Trời. Tôi thêm điều đó. Chính tôi không tự hành xử sai lạc. Hành động giống như một quý ông tín hữu Cơ-đốc nên làm. Đừng để điều đó là sự giả tạo. Điều gì đó ở trong tôi, tình yêu thương của Đức Chúa Trời, cứ đang sôi trào. Hiểu không? Hiểu không? Không nói, “Ừ-ừ-ừ, anh bạn, tôi có thể làm điều đó, nhưng có lẽ là tôi không nên.” Hiểu không? Ừ-m. Ừ-m. Nó ở đó, dù sao đi nữa.

280 Đó là sự Sanh ra. Tôi đã được sinh ra trong *điều này*, trong *điều này*, trong *điều này*, trong *điều này*, trong *điều này*, trong *điều này*. Và rồi tình yêu thương của Đức Chúa Trời, Đấng Christ, giáng xuống và ẩn chứng tất cả điều ấy lên trong tôi, cho sự hầu việc. Hiểu không?

281 Sau đó Ngài làm những gì khi Ngài ban cho tôi Đức Thánh Linh? Ngài đặt anh em ra ngoài trong một nơi riêng biệt với chính mình, đánh dấu anh em. Hiểu không? Lúc ấy anh em là một người khác hẳn. Anh em không còn thuộc về thế gian, không còn nữa. Hiểu không? Anh em được mặc khác đi. Anh em được mặc khác đi. Không phải trang phục bên ngoài này. Không, không. Anh em không phải kỳ quặc và lập dị, và cổ áo bẻ tròn, và giống như, đứng lâu giữa nghi lễ. Không, không. Anh em không làm điều đó. Anh em mặc, về mặt thể chất, giống như thế này. Đó là trang phục thuộc linh mà được kể đến. Bộ áo quần lễ cưới được khoác lên cho anh chị em. Anh chị em là gì?

282 Giống Chúa Jêsus, hãy xem, Ngài đã được phủ bóng, và Ngài đã hóa hình ở đó ngay trước họ, và áo của Ngài chiếu sáng giống như mặt trời. Ngài ở đó, Chúa Jêsus, Đức Chúa Trời đang đặt để Con của Chính Ngài. Hiểu không? Và rồi Môi-se xuất hiện. Rồi Ê-li xuất hiện. Và Phi-e-rơ nói, “Ngài biết, thật là—thật là một điều tốt được có mặt ở đây.” Thấy cách mà con người hiểu không? Vâng. Ồ, sự siêu nhiên được làm! Nói, “Chúng ta hãy xây ba cái đền tạm. Chúng ta hãy xây một cái cho Môi-se, và một cái cho Ê-li, và một cái cho Ngài.”

283 Và trước khi ông nói hết, Đức Chúa Trời chỉ đóng hết mọi sự lại, phán, “Đây là Con yêu dấu của Ta. Trong tất cả những điều này mà Ta đã yêu cầu Môi-se, và đặt luật pháp ra bởi Môi-se; công

lý bởi những vị tiên tri; Người đã đáp ứng hết thảy. Các người hãy nghe Người. Ta sẽ bước ra khỏi hiện trường bây giờ. Chỉ nghe Người. Chỉ nghe Người.” Ồ, chào ôi! Thật là một điều đẹp đẽ!

²⁸⁴ Rồi, khi chúng ta đã đáp ứng những phẩm chất này, và trở nên đầy dẫy những mỹ đức của Đức Chúa Trời và những việc thuộc về Đức Chúa Trời, thì Đức Thánh Linh giáng xuống và ấn chứng chúng ta vào trong Vương quốc. Đừng lo lắng. Mọi người sẽ biết anh em đã có Nó. Anh em sẽ không phải nói, “Ồ, vinh quang thuộc về Đức Chúa Trời, tôi biết tôi đã có Nó. Tôi đã nói tiếng lạ. Vinh quang thuộc về Đức Chúa Trời, tôi biết tôi đã có Nó. Tôi đã nhảy múa trong Thánh Linh một lần.” Anh em sẽ không phải nói một lời về điều đó. Mọi người đều biết anh em có Nó. Anh em đừng lo lắng. Vâng. Nó sẽ làm chứng cho chính Nó. Ngài sẽ để cho nó được biết giữa vòng những con người.

²⁸⁵ Chúa ban phước cho anh em. Thật vui mừng được có mặt tại đây với anh em sáng nay, có thì giờ thông công này. Hãy lắng nghe, nhà thờ thân yêu của chúng ta thì nhỏ, và tuy nhiên chúng ta không có đủ chỗ cho dân sự đến đây. Chúng ta không phải là một tổ chức. Chúng ta tin và có sự thông công với mọi tổ chức. Anh em chỉ đến đây bởi vì anh em muốn đến. Và anh em, chúng tôi yêu thương anh em. Và chúng tôi muốn mọi tổ chức, mỗi người...

²⁸⁶ Tôi tin rằng có những người trong tất cả những tổ chức là những tín hữu Cơ-đốc. Họ là những anh em và chị em trong Đấng Christ.

²⁸⁷ Vì vậy, cho nên, chúng ta không có sự ràng buộc nào, không có gì để gia nhập, không có gì để làm ngoài chỉ là một Cơ-đốc nhân. Như E. Howard Cadle trước đây thường nói, “Chúng ta không có luật pháp ngoài tình yêu thương, không quyển sách nào ngoài Kinh Thánh, không tín điều nào ngoài Đấng Christ.” Điều đó đúng. Hãy đến và thăm viếng với chúng tôi. Điều đó làm chúng tôi vui sướng. Chúng tôi tin Phúc âm Trọn vẹn, từng chút của Lời. Chúng tôi tin thật chính xác đường lối. Chúng tôi không thêm một điều gì vào Nó, không bớt đi bất cứ điều gì khỏi Nó, không thêm chất liệu tổ chức nào vào Nó. Chúng tôi chỉ để lại Nó đúng đường lối Nó có. Chính là thế. Và chúng tôi luôn vui mừng

tiếp nhận các bạn. Các bạn đến và ở với chúng tôi khi nào các bạn có thể. Chúng tôi cầu nguyện cho những người đau ốm. Chúng ta tin mọi điều mà Kinh Thánh bảo làm. Chúng ta thì “quên lửng những sự yếu đuối của chúng ta, ở đằng sau, và chúng ta bước theo sự ở đằng trước nhắm mục đích để giựt giải về sự Kêu gọi trên cao.”

288 Bây giờ, một điều nữa. Anh em cho phép điều ấy được nói ra không? Vào ngày trước sáng hôm qua...Anh em sẽ lưu ý trên tấm—tấm bảng ngoài đó, một khả tượng. Tôi đã có một khả tượng. Đó là vào khoảng năm giờ, như vợ tôi ở phía sau đó biết, hay sáu giờ. Tôi đã thức dậy. Chúng tôi thức dậy để chuẩn bị cho các con đến trường.

289 Thỉnh thoảng, tôi thật sự có những khả tượng này. Và tất cả anh em biết, mỗi người trong các anh em tại đây, rằng chúng không bao giờ sai. Chúng, chúng hoàn toàn hoàn hảo. Hiểu không? Chúng không bao giờ sai.

290 Và tôi nghĩ rằng tôi là người hạnh phúc nhất tôi đã từng thấy. Tôi đang đứng trong mặt trời, s-u-n, và đang—và đang rao giảng Phúc âm cho một hội chúng lớn, khổng lồ.

291 [Anh Branham ngừng lại—Bt.] Tôi chỉ muốn biết nó có đang được thu âm không.

292 Một—một hội chúng lớn, khổng lồ, và họ đang ngồi trong một khu rừng. Và những tia nắng mặt trời đang chiếu xuống trên họ, ngay *tại đây* và *tại đó*, đang nhận lấy Nó, đang nhận lấy Lời.

293 Và tôi, như thường lệ, luôn luôn giảng quá dài, quá trễ, quá lâu. Và tôi đã giảng quá dài, cho đến lúc hội chúng trở nên đói đồ ăn thuộc thể. Và họ, một số người trong họ, trở nên mỗi mệ. Vì vậy họ chỉ đứng lên, đi ra để lấy một ít thức ăn, bắt đầu đi ra.

Tôi nói, “Đừng. Đừng.”

294 Tôi đã có hai cực điểm tôi muốn đáp ứng, tôi muốn đáp ứng, trong bài giảng của mình. Và Chúa đã ban nó cho tôi. Và bất cứ thầy giảng nào đều biết, khi anh em thực sự biết đó là Đức Chúa Trời đã ban nó cho anh em, anh em thật sự nóng lòng nói cho dân sự biết.

295 Và tôi thì cứ giảng, Charlie, tôi cứ cố hết sức rao giảng như có thể được, cứ bày tỏ nó ra, anh em biết, và nói, “Tất cả những điều vĩ đại này, *đây* là những gì Đức Chúa Trời đang thực hiện. Hãy nhìn xem *đây*. Ngài nhận biết rõ những ý tưởng của tấm lòng. Nó là gì? Là Lời.” Và cứ diễn ra như thế. Và, ồ, tôi ao ước tôi có thể nhớ những gì tôi sẽ nói và đề tài của tôi là gì. Tôi không thể nghĩ về nó được. Hiểu không? Nhưng tôi chỉ đang giảng ra.

296 Và tôi đang xem chính mình làm điều đó. Và rồi khi đó tôi đang đứng ở đó, nhìn, và xem chính tôi đang rao giảng Nó.

297 Và tôi chỉ đang giảng, cho-ai-không-muốn-có-nó. Và anh em biết, sau một lát, tôi đứng lên, và tôi nghĩ, “Vinh quang thay Đức Chúa Trời!” Tôi nói, “Hãy nhìn xem những điều kỳ diệu này, và *điều này, điều kia!*”

298 Lập tức, tôi để ý dân sự bắt đầu trở nên giống như họ bị đói về thuộc thể. Và vì vậy họ đã có đủ thuộc linh, vì vậy họ bắt đầu bước đi ra. Và một vài người trong họ...[Anh Branham ngáp—Bt.] Đã bắt đầu bỏ đi.

Tôi suy nghĩ, “Có chuyện gì với mọi người vậy?”

299 Và—và tôi đã nhìn, và ở đây vài cặp vợ chồng trẻ đang đi, tới bên cạnh tôi. Tôi nghĩ...Tôi nói, “Chờ một chút, các bạn à! Chờ một chút! Các bạn sẽ quay trở lại lần nữa khi những bóng tối buông xuống.” Hiểu không? Tôi nói, “Các bạn sẽ quay trở lại lần nữa. Nhưng để tôi cho các bạn cao điểm đầu tiên này. Tất cả những điều này đến từ đâu, mà tôi đã tỏ cho các bạn thấy? Chúng đến từ đâu?” Tôi nói, “Chúng đây này. Chúng ở trong Lời Đức Chúa Trời. Đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, lời hứa của Ngài. Bởi vì,” tôi nói, “tất cả anh em làm chứng cho tôi, làm chứng điều này, rằng sứ mạng của tôi là, ‘Ở lại với Lời.’” Tôi nói, “Có chuyện gì với tất cả anh em? Anh em không thể hiểu được Lời sao? Anh em phải hiểu được Nó.”

300 Và người nào đó trong họ đã nói, “Ôi chao, tôi muốn có vài bánh quy,” và đại loại như thế.

301 Ồ, tôi chỉ suy nghĩ, “Ồ, vinh quang thay Đức Chúa Trời! Nếu họ muốn có bánh quy, hãy để họ đi kiếm nó.”

³⁰² Vì vậy tôi—tôi quay lại. Tôi nghĩ, “Ồ, nhưng, anh em biết gì không? Các bóng sắp buông xuống, sau một lát, ngay lập tức.” Tôi nói, “Rồi, tối nay, khi hội chúng đó họp lại một lần nữa, tôi sẽ đặt tình huống cực điểm với họ, và bảo họ rằng những điều mà họ đã nhìn thấy tôi làm thì được tìm thấy trong Lời Đức Chúa Trời, không phải trong quyển sách thần thoại nào đó hay tổ chức nào đó. Nó được tìm thấy trong Lời. Hiểu không? Mỗi chút của nó, ở trong Lời, vì tôi được ủy thác cho Điều đó.”

³⁰³ Tôi nghĩ, “Anh em biết, họ sẽ, mọi người, quay trở lại tối nay, vì vậy đây là những gì tôi sẽ làm. Tôi sẽ lấy bối cảnh, hầu như bối cảnh đó.” Anh em biết cách tôi thực hiện điều đó dựa trên các thời đại hội thánh này và các thứ, nói những gì tôi đã nói trước đây. “Tôi sẽ lấy bối cảnh nó, trên Lời, và rồi cao điểm tuyệt vời, vĩ đại này.” Tôi nói, “Nó sẽ là một thời giờ tuyệt vời! Đáng ngợi khen Đức Chúa Trời!” Và tôi đã nhìn thấy chính mình trở nên thật nhỏ bé, và nghe điều ấy, “Đáng ngợi khen Đức Chúa Trời.” Tôi đã thấy chính mình đang mờ nhạt đi như *thế*. Và ở đây, tôi đang đứng đó.

³⁰⁴ Vậy thì, cho nên đây là lời thông giải. Hiểu không? Điều đầu tiên mà tôi đã làm, những điều mà đã được thực hiện, đã là sự bí ẩn đối với dân sự, hầu hết chúng. Tôi không có ý nói Phúc âm Trọn vẹn và những vị thánh của Chúa, nhưng, tôi có ý nói, hầu hết dân sự. Và anh em không bao giờ muốn nhìn vào thế gian, vũ trụ, như Sứ điệp của Đức Chúa Trời. Khi anh em đi và anh em nói...

³⁰⁵ Giống như Boze đã nói, “Tôi luôn luôn...” Nói, “Cách đây nhiều năm, tôi đã có một giấc mơ, rằng—rằng Đức Chúa Trời sẽ sai tôi đến Chicago và làm rung chuyển Chicago vì sự vinh quang của Đức Chúa Trời.”

Tôi bảo, “Joseph, Ngài đã làm điều đó rồi.”

“Sao,” anh ấy nói, “chúng đã không bị rung chuyển kể từ thời Moody.”

³⁰⁶ Tôi nói, “Điều đó à? Tôi đang nói về Hội thánh. Đó là bia đỡ đạn ngoài đó. Đó chỉ là bụi đất, nhóm người ấy nhan nhản khắp những đường phố, những Giê-sa-bên son phấn và mọi thứ.” Tôi

nói, “Điều đó ở ngoài đó. Họ chỉ là những nhà hội họp lớn cũ kỹ và các thứ sẽ vỡ vụn và ngã xuống trên các đường phố ở đó.” Tôi nói, “Ngài đang nói về Hội thánh. Hội thánh mà đã nhìn thấy sự khải thị của Chúa Jêsus Christ được bày tỏ, và họ nhận ra Nó. Họ có thể không có được mười lăm người ở Chicago. Có thể không có đến mười người trong thế hệ này, đến từ, cả thành phố Chicago.”

³⁰⁷ Anh em đã có bao giờ nghĩ về điều đó không? “Như việc đã xảy đến trong đời Nô-ê thế nào, thì cũng sẽ xảy đến ở sự Đến của Con người, chỉ có tám linh hồn đã được cứu.” Ừ-m. Bao nhiêu người ra khỏi Sô-đôm? Hiểu tôi muốn nói gì không? Tôi nghĩ ngờ là chỉ một ít thôi. Hiểu không?

³⁰⁸ Nhưng Chính Hội thánh đã nhận được sự rung chuyển. Họ đã nhận ra điều ấy. Họ đã biết Lời. Họ đã nhìn thấy Lời khi Nó đã đang được vật chất hóa, và họ đã nắm bắt Nó. Bây giờ hãy nhìn vào đó trong một phút, nào.

³⁰⁹ Và Sứ điệp đầu tiên này, khi họ có thể nhìn thấy Nó, mọi người tập hợp vì Nó, đã nói, “Ồ, vinh quang thay Đức Chúa Trời!Ồ, giá như tôi có thể thấy được *điều này, điều đó, và điều nọ.*” Và họ đi ngay lập tức, cũng một cách họ đi vào. Hiểu không?

³¹⁰ Và bây giờ họ nghĩ, “Ồ, tôi không biết. Anh sẽ gia nhập ở đâu? Nếu tôi không đến với *đây*, nó sẽ là cách *này*. Và tôi sẽ bị đá ra ngoài, qua ở *đây*, và tôi sẽ không có gì mà làm nữa ở *đây*.” Các anh em ngồi xuống và nói, “Ồ, tôi sẽ làm gì nếu tôi...?” Thấy ở đó không? Họ sẽ không chịu dừng lại đủ lâu để nhận ra Nó là Lời mà Đức Chúa Trời đã hứa, được bày tỏ. Hiểu không? Và họ đã bỏ đi.

³¹¹ Nhưng, đừng lo, các bóng đang cận kề rồi, đấy, khi tôi quay trở lại cánh đồng.

³¹² Anh em còn nhớ, đêm nọ, về Sứ điệp mà Ngài đã ban trở lại cho tôi ở đó khi tôi đang đặt tảng đá góc không? Thật chính xác. Nói, “Hãy làm công việc...” Đã nói, “Khi người ra khỏi khải tượng này, hãy đọc Ti-mô-thê Nhì 4.” Anh em biết, nó đang nằm ngay ở đó trong chỗ tảng đá góc nhà, cách đây ba mươi ba năm.

³¹³ Nói, “Hãy làm công việc của nhà truyền giáo, làm trọn chức cơ của chức vụ người. Vì sẽ có một thời kia khi đó người ta sẽ không chịu nghe Đạo lành; nhưng vì họ theo tư dục mà nhóm họp các giáo sư xung quanh mình, ham nghe những lời êm tai; bịt tai không nghe...bỏ Lễ thật mà xây hướng về chuyện huyền.” Há đó chẳng phải, đúng từng chữ! [Băng trống—Bt.]

³¹⁴ Nhưng, hãy nhớ, lúc đó, đêm nọ, khi tôi đã chưa bao giờ đọc phần còn lại của nó. Ba mươi mấy năm mà tôi đã rao giảng trong đền tạm này, chưa hề một lần nào tôi đã từng đi xa hơn điều đó, và tôi không biết tại sao.

³¹⁵ Tôi thường tự hỏi, cho đến, một ngày kia, tôi đã thấy chỗ Chúa Jê-sus cầm Cuốn Sách lên và bắt đầu đọc, và đọc một nửa của lời tiên tri, và dừng lại, và đã phán, ở đó tại Ca-bê-na-um, Ngài phán, “Và ngày hôm nay, lời tiên tri này được ứng nghiệm.” Tại sao Ngài đã không đọc phần còn lại của nó? Nó gắn liền với sự Tái lâm của Ngài. Hiểu không?

³¹⁶ Và ở đó tôi đã đọc điều đó, mà không biết. Tôi đã vớ được điều đó, và nó ở đó, ngay trước tôi, tại Southern Pines, Nam Carolina. Sáng hôm đó, đang đứng ngoài đó, trò chuyện với Joseph Boze, tựa vào thành một chiếc xe hơi, tôi đã đụng vào nó. [Anh Branham bật ngón tay mình—Bt.] Phao-lô nói, “Ta...Tất cả bọn họ đã quay chống lại ta. Không còn người nào với ta cả. Ê-ma đã lia bỏ ta; yêu mến thế gian hiện tại này. Và ta bây giờ...” Hãy nhìn. “Và tay thợ đồng đã làm hại ta nhiều.”

³¹⁷ Hãy nhìn những gì Ê-ma hẳn phải suy nghĩ: “Ồ, ta đã thấy Phao-lô rao giảng Phúc âm và chữa lành người đau. Và ở đây ông ngồi, chính ông, chịu đau khổ, mang theo một bác sĩ đi với ông, Lu-ca. Suốt thời gian, ông mang theo với ông một bác sĩ, một người rao giảng Thiêng liêng.Ồ, ta đã nhìn thấy ông đã quở một người khiến bị mù. Nói, ‘Chúa quở trách người, và người sẽ bị mù trong một lúc nào đó.’ Và để cho người thợ đúc đồ đồng đuổi người ra khỏi buổi nhóm. Ta đoán người đã mất quyền phép của mình để đánh mù con người. Than ôi, người đã mất quyền phép chữa lành Thiêng liêng của mình. Đức Chúa Trời đã quay lại chống người.”

318 Tôi không nghĩ Đê-ma đã đi ra với thế gian, bởi vì Đê-ma thuộc về một...Nếu anh em biết lịch sử của ông. Ông thuộc về một gia đình lớn, giàu có. Và ông đã muốn đi với những người còn lại của đám đông.

319 Nhưng, Phao-lô, Phao-lô thân yêu đáng thương. Điều gì vậy? Đức Chúa Trời luôn luôn để cho một linh vụ trở nên giống như thế, và rồi đội vương miện cho nó.

320 Ngài đã để cho Chúa Jê-sus đi đến một chỗ. Hãy nhìn ở đó. Khi Ngài có thể khiến cho người chết sống lại, khi Ngài có thể làm bất kỳ điều gì Ngài muốn làm; và đã để cho một tên lính La-mã nhổ râu ở mặt Ngài, và nhổ vào mặt Ngài. [Anh Branham tạo nên tiếng nhổ nước bọt—Bt.] Đánh vào Ngài trên...Đặt một miếng giẻ quanh mặt Ngài, và nói, “Này, Ngươi biết, người ta bảo ta Ngươi là một Tiên Tri.” Tất cả bọn chúng đứng xung quanh với những cây sậy, và đánh trên đầu Ngài. [Anh Branham tạo nên một âm thanh đang đánh.] Nói, “Bây giờ hãy nói cho chúng ta kẻ nào đã đánh Ngươi.” Ngài biết kẻ nào đã đánh Ngài. Ừ-m. Chắc chắn. Ngài biết. Hiếu không? Nhưng chức vụ của Ngài sắp được đội mão triều thiên.

321 Luôn luôn đi đến điểm đó chỗ mà nó dường như giống như là thật, thật là yếu đuối, gần như chết rồi, thì Đức Chúa Trời đội mão triều thiên cho nó.

Ôi Chúa, xin để cho điều đó xảy ra. Xin để nó xảy ra, Chúa ôi.

Chúng ta hãy cúi đầu.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
Bởi vì Ngài yêu tôi trước...

Bây giờ hãy thờ phượng Ngài. Chúng ta đã nhận được sự giảng dạy nghiêm khắc.

Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
Trên cây Thập hình.

322 Chúng ta hãy đưa tay lên với Ngài giờ này.

Tôi...

Bây giờ hãy ở trong Thánh Linh, đây, “Tôi yêu Ngài.”

...Tôi yêu Ngài
 Bởi vì Ngài đã yêu tôi trước.
 Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
 Trên cây Thập hình.

323 Bây giờ, chúng ta hãy đứng lên, tại chỗ.

Trong bài hát ngắn kết thúc buổi nhóm của chúng ta, chúng ta hát câu đầu, chúng ta sẽ bắt tay với nhau; câu thứ hai, chúng ta sẽ hát nó cho Đức Chúa Trời. Tốt lắm. Và rồi chúng ta sẽ giải tán.

Nào, chúng ta hãy hát.

Mang Danh Jêsus với anh,
 Này ai sống trong lao khổ và ưu sầu;
 Danh ấy sẽ ban sự vui mừng và an ủi,
 Danh này nhớ mang trong mọi nơi.
 Danh Quý báu, Ô thật dịu dàng!
 Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;
 Danh Quý báu, Ô thật dịu dàng!
 Hi vọng ở đất...Trời.

324 Bây giờ, nhớ điều này, nào. Tôi sẽ mời một anh em trẻ tuổi, ở đây, mà tôi đã gặp trong phòng cách đây vài phút; một—một anh em yêu quý trẻ tuổi, một nhà truyền giáo cho các Hội ở trong đồng vắng ở trên đây; tôi quên anh ấy tên gì, tôi sẽ mời anh ấy, cầu nguyện kết thúc ngay khi chúng ta hát xong câu kế tiếp này: “Mang Danh Jêsus với anh, như cái khiên che mọi bẫy lưới; và khi những cám dỗ đến chung quanh anh, cứ thở ra Danh thánh đó trong lời cầu nguyện.”

325 Hãy xem ma quỷ lia khỏi lúc ấy. Thấy không?

326 Bây giờ, hãy nhớ: “Mang Danh Jêsus với anh, như cái khiên che mọi bẫy lưới; và khi những cám dỗ đến chung quanh anh, chỉ ngừng lại, và thở ra Danh thánh đó trong lời cầu nguyện.” Hãy xem điều gì xảy ra. Được rồi. Tất cả cùng hát giờ này.

Mang Danh Chúa Jêsus với anh,
 Như cái khiên che mọi bẫy lưới;
 Khi những cám dỗ đến chung quanh anh-...
 (Anh chị em làm gì, bây giờ?)
 Cứ thở ra Danh thánh đó trong lời cầu nguyện.

Danh Quý báu, (Danh Quý báu,)Ồ thật dịu dàng!
 (Ồ thật dịu dàng!)
 Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;
 Quý báu..., (...?...thấy cô bé đó?...?...)Ồ thật dịu dàng!
 (Hãy đến đây, con yêu quý.)
 Hi vọng ở...

³²⁷ Trong khi bé đang đứng ở đây: Lần vừa rồi tôi ở đền tạm, ở đây (Người mẹ này cười và chỉ em bé.), em bé này mặc quần có dây đeo. Dây này, nó đang chạy khắp nơi đây, đang chơi đáng yêu ngày hôm nay. Không dễ thương sao? Ngợi khen Chúa. Bây giờ, xem ở đây: Con yêu quý, con nhảy xuống và cho họ thấy, ở đằng kia, cách con có thể chạy khắp nơi. Thấy không?

Ồ, Danh Quý báu, (Nên nhớ, lễ Tiệc thánh tối nay, nào.)...thật dịu dàng!
 Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;
 Danh Quý báu,Ồ thật dịu dàng!
 Hi vọng ở đất và mừng vui ở...

³²⁸ Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu. Và nhớ những buổi nhóm tối nay, bây giờ; và đó là buổi tối Tiệc thánh. Và tất cả anh chị em là những Cơ-đốc nhân, anh chị em, nhớ điều đó, chúng tôi mời anh chị em đến và dự Tiệc thánh với chúng tôi. Chúng ta đang trông đợi một thì giờ lớn.

³²⁹ Mục sư yêu quý của chúng ta, ở đây, Anh Neville, và...Bao nhiêu người yêu mến Anh Neville? Hãy nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Hãy nghe, thưa các anh em, xin nghe tôi như của anh em...như một trong các mục sư của đền tạm ở đây: Hãy gần bó với Anh Neville. Ở lại với anh ấy. Hiểu không? Anh ấy là một đầy tớ của Đấng Christ. Hãy ở lại với anh ấy. Kinh Thánh dạy, “Chúng ta hãy nhóm lại với nhau: và hễ anh em thấy ngày xấu ác này hầu gần chừng nào thì càng phải làm như vậy chừng nấy.” Hãy đến với những buổi nhóm, hãy đến; chúng ta hãy di chuyển ngay vào và đứng ngay bên cạnh mục sư chúng ta. Hiểu không? Hãy ở lại ngay với...

NHỮNG DANH PHẠM THÁNH VIE62-1104M

(Blasphemous Names)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 4 tháng Mười một, năm 1962, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2019 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org